

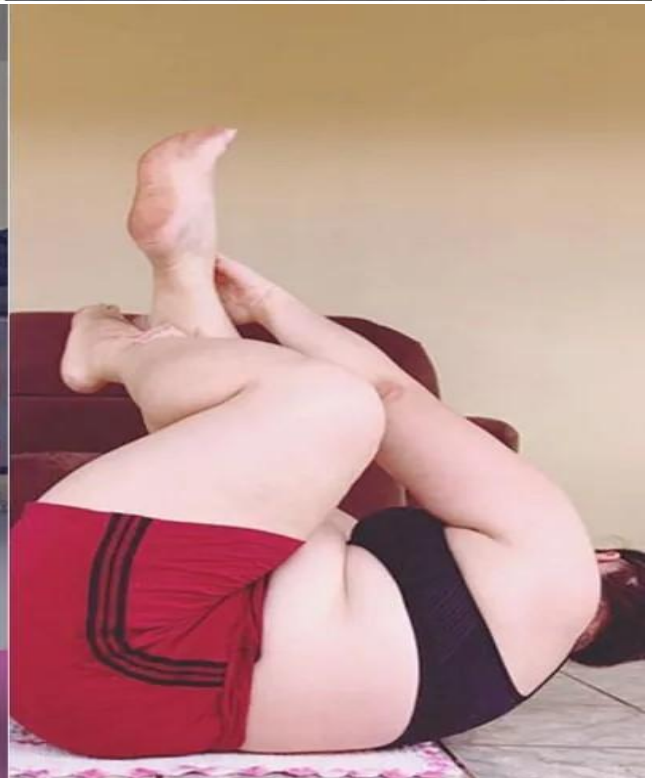
Asociația Literară „Păstorel” Iași

Booklook!

Revistă internațională de literatură umoristică

Nr. 76/2025 (56 Serie nouă)

Cum se vede soția și cum o văd eu...

FARMECUL INEDIT AL SONETULUI IRONIC

SONET PENTRU DOMNUL TUDOR

Că doar norodul este astă țară
Ci nu mișei și nici jefuitorii
Aflați în scaune, ei, dregătorii!
O spuse domnul Tudor, nu-ntr-o doară...

În posturi mari prea mândri-s trădătorii
Și la mezat e pusă pe afară
Deși pustiuri fac sinistră scară
În timp ce-n jur foiesc toți negustorii...

În vise credem că multe s-or schimba
Când cei de jos n-or mai putea răbda
Că un alt domn, precum cel din Vladimir,

S-ar ridica, ca-n vremi, un drag comandir
Dar ne întrebăm: dacă ar fi așa,
Oare câți panduri, alături i-ar mai sta?

SONETUL IUBIRII CAPRICIOASE

Am fost în viața ei o întâmplare
Cum poate-au fost la fel și alte sute
Pierdute-n amintiri ce-acum sunt mute
Ori puse la capitolul eroare...

Țin minte cum mă cam dădeam eu mare
Cu pantaloni ce-aveau ținte cusute
Cu pleată și mustați abia crescute,
Rebel cu note proaste la purtare...

Și ea? Nimic! Mereu plină de mofturi,
Îmi reproșa că-s mic și plin de coșuri
Și nici la baschet nu eram vedetă!

Că am o exprimare desuetă,
Iar când mă vede-o iau dureri de monturi...
Dar mă iubește-acum fiindcă am conturi!

Mihai Batog-Bujeniță

„BOOKLOOK” – publicație trimestrială de umor internațional

DIRECTOR: Mihai Batog-Bujeniță

REDACTOR-ŞEF: Eugen Deutsch

SECRETAR DE REDACȚIE: Mihai Haivas

**COLEGIUL REDACȚIONAL: Gheorghe Bălăceanu, Cornelia Ursu, George Roca
(Sydney), Sorin Finchelstein (Canada).**

ADRESA REDACȚIEI: Str. GEORGE COȘBUC nr. 19 IAȘI c.p. 700469;

e-mail: bmb.curs@yahoo.com; mihai_haivas@yahoo.com

Revista se distribuie gratuit. Atât redactarea cât și colaborările sunt onorifice.

**Materialele din revistă pot fi preluate de către alte publicații cu specificarea sursei
și comunicarea la redacție.**

Foto și desene: sursa internet, autori necunoscuți, cărora le mulțumim.

**Acest număr al revistei este onorat de participarea cu lucrări ale măștrilor graficieni:
Costel Pătrășcan, Mihai Matei, Andy Ceașu, Cristi Vecerde, Gheorghe Bejenaru și
Nicolae Viziteu.**

Revista Booklook face parte din Asociația Revistelor, Publicațiilor și Editurilor

BOOKLOOK-UL ÎN PUBLICAȚII NAȚIONALE

CURIERUL NAȚIONAL

O alegere cu Booklook: avem, din nou, întâlnire cu umorul!

Căldură mare, monșeri! Temperaturi ridicate pe plan intern și internațional, dar și peste 35 de grade pe străzi! Să (mai) alegem? E un "sport" bun, ne duce undeva? Dar dacă nu ne duce nicăieri? Cred că cel mai bine pentru cetățeanul român (neturmentat!) este să aleagă umorul de calitate. Să înfrunte toate vicisitudinile vieții și ale vremurilor cu zâmbetul pe buze. Este exact ceea ce ne propune și publicația trimestrială de umor internațional "Booklook", ajunsă la numărul 75.

Sub genericul "Farmecul inedit al sonetului ironic", Mihai Batog-Bujeniță ne supune atenției două sonete savuroase, care, se va vedea, sunt, de fapt, autoironice, ceea ce este cu atât mai de apreciat pentru un condeier cu har! Extragem două mici mostre, spre a trezi curiozitatea cititorului: "*Mă chinui, fraților, de-o lună,/Să încropesc un biet sonet/Așa, ca să mă cred poet,/Să fiu cu Dante-n spiță bună*" (**Sonetul trudei**). Sau: "*De braț ea ferm m-a apucat/Apoi zâmbind parcă pervers/M-a ajutat să traversez*" (**Sonetul aventurii**). O epigramă extrem de amuzantă propune și Traian Gârduș, sub titlul "**Unei epigramiste**". O reproducem integral: "*Furioasă și cu pizmă,/Mă provoacă în duel;/Eu, cu pixu-ncetinel,/Ea cu tocul... de la cizmă!*". Un sonet melancolic, cu ușor iz retro, ne oferă Mircea Trifu: "*Un fulger alb, pornit din neființă/Dă frânt semnal de larmă și furtună/Iar ploaia se dezlănțuie-n cunună/De stropi în triumfală biruință*" (**Furtuna**), în timp ce George Corbu se oprește asupra unui sentiment vechi de când lumea: "*Căci profeția ta întemeiată/Pe lipsa mea de raze și durată,/E de culoarea mândrelor topaze*" (**Gelozia**).

Ca de obicei, Booklook îmbină prezentarea de producții ale unor talentați autori contemporani cu cele ale unor clasici. Veți găsi, între acestea din urmă, două excelente epigrame semnate I.L.Caragiale (**Unui satiric violent**) și Oscar Wilde (**Trecut și viitor**).

Spicuim câteva dintre "**Ironiile grațioase**" ale Corneliiei Ursu:

"Nu există o sumă de bani atât de mică încât să nu poată provoca o ceartă între doi oameni".

"Pentru un om care poartă tot timpul pistol este o problemă de timp când se va împușca singur în picior".

"Nevoia de legendă este pentru oameni mult mai importantă decât nevoia de adevăr".

"Ca să câștigi trebuie mai întâi să înveți să pierzi".

Și dintre fonfleurile lui Mihai Batog-Bujeniță:

** Istoria omenirii tinde să se confunde cu istoria războaielor ei (ce bine ar fi dacă n-ar fi așa! n.n.).*

** Dovedea că are stofă doar atunci când se dădea în stambă.*

* *Angajăm urgent bocitoare cu repertoriu bogat pe teme economice! Guvernul.*

Două epigrame semnate de Mihai Caba: **Toamna:** *Toamna din nou și-a instalat/ Autumnala-i frumusețe./Totu-i superb, dar surclasat/De prețuri tot mai mari din piețe. De criză:* *Guvernul nostru responsabil/Tot scoate taxe, cum se știe,/Dar cred că cel mai profitabil/Ar fi o taxă pe prostie.*

Ediția mai cuprinde desene și caricaturi (unele dintre ele, absolut savuroase!), diferite creații satirice mai vechi sau mai noi. Per ansamblu, o lectură plăcută, amuzantă, dar și instructivă, recomandată cititorilor de toate vârstele, care vor... să se mai răcorească un pic. Și, nu uitați, satira n-a omorât pe nimeni, dar ar trebui să ne ajute să devenim mai buni – sau, cum spuneau latinii, ”Ridendo castigat mores”.

Autor Mihai Gîndu Publicat 23 iunie 2025

OPINII DESPRE BOOKLOOK

* Bună ziua! M-am luat cu treburile și am uitat să vă confirm primirea revistei. Vă mulțumesc și vă felicit pentru calitatea acesteia. Mult succes în continuare și toate cele bune! Cu stimă, **Florin Rotaru, epigramist, Buzău**

* Mulțumesc. Felicitări **Victorița Duțu, publicist**

* Am primit. Mulțumim! **Art Terapie, Vama, suceava**

* Mulțumesc mult! Inspirație și succes în continuare! Sanatate tuturor! Doamne ajută! Cu stima și prietenie, **Viorica Voicescu, epigramistă, SUA**

* Mulțumesc din suflet! **Marinela Teodor, ing. Galați**

* Bună ziua, Confirm primirea ediției cu nr. 75 și vă voi ține la curent cu materialul de prezentare. Totodată, vă mulțumesc pentru includerea în sumar a unei prezentări pe care am făcut-o anterior. Cu stimă și cele mai bune gânduri, **Mihai Gîndu, publicist București**

* Mulțam fain Bădiță Mihai! Sunt la Gioagiu. Mai am doua zile și tein tratamentul. Sâmbătă am fost la Lugoj unde am întâlnit scriitorii din Banat. Dar și pe Vasile Barbu din Uzdin un poet român valoros.

Ioan Gligor Stopița, poet, publicist, Sibiu

* *Domnule Mihai Batog (liniuță) Bujeniță/Vin acuma și te rog: nu mă face de alviță/ Dându-mă-n vileag, în scris, c-aș fi fante de Brăila/ - Eu de prin Brăila mi-s, însă Dumnezeu, cu mila/M-a luat, de-adolescent, din orașul cu salcâmi/M-a făcut întâi student, apoi m-a dat astei lumi/Să-i deretic frumusețea, urâțenia să-i scutur/Să m-ajungă batrânețea-n lungă goana după fluturi.../S-o știe tot BookLook-așul: din Brăila mi-este spița/Da-n Potlogi îmi am sălașul și-n București reședința/Iar în numărul de față pe la șase îmi iau startul/Și zic una săltăreață la pagina patrușpatru...Spun, așa, ca să se știe că eu, Marian Ilie/Mi-am făcut o scularie la Potlogi – poezărie/Cu cuvinte pardosită, în metafore vopsită/Descântată cu pădurea, politicește aiurea/Să pot da o fugă-n crâng și să strig, să râd, să plâng... Marian Ilie, poet, publicist, București*

* Revistele literare, găsim scris pe internet, trebuie să comunice, să manifeste o direcție clară de gândire, să descopere adevăruri, să participe la cultivarea spiritului creator și să ne lumineze zilele cu zâmbete inteligente, ivite ad-hoc, la lectură. Asemenea idei le-a născut revista lui M.B.B. „BOOK-LOOK” – publicație trimestrială de umor internațional. Director: Mihai Batog-Bujeniță Redactor Șef: Eugen Deutsch Secretar General de Redacție: Mihai Haivas, în colegiul redacțional figurând: Cornelia Ursu, Gh Bălăceanu, George Roca, Sydney și alții. Și încă ceva! Revistele literare musai să nască emoții! Numărul recent al revistei MBB cuprinde un univers fascinant, încântă, ne descrețește frunțile. Iată un conținut incredibil de bogat, grafică antrenantă, iar selecția autorilor și a textelor, cu o inteligență alternare a unor nume clasice cu poeți de astăzi ridică această revistă din Iași deasupra celorlalte, pe podiumul celei mai bune și mai utile reviste ale anului 2025. De la V. B., Vatra Basmelor, Argeș, 10 Iunie 2025, **Constantin Lupeanu scriitor, sinolog, traducător, diplomat, București**

* Vai, ce mă bucur! De când nu mai aveam vești de la dvs.!...Mulțumesc mult! Să auzim de bine! Colegial, **Al. Jivan, epigramist**

Booklook nr. 76 pg. 5

- *Mulțumesc! Felicitări! Cu stimă, **George Arhip scriitor, publicist, Iași**
- *Vă mulțumesc frumos și felicitări! **Emanoil Pope, publicist, Dublin, Scoția**
- *Ca de fiecare dată, o oază de optimism, bucurie și umor de mare calitate! Mulțumesc, **Prof. univ. dr. Cristian Cheșuț, Cluj-Napoca**
- *Am primit revista cu admirație, în aceste zile pline de schimbări... neschimbătoare, dar este clar că simțul umorului și credința în tot ce faceți, nu le poate lua sau „tăia” cineva. Vă mulțumesc pentru tot și vă trimit din modestele mele creații! **Viorica Găinariu-Tazlău, epigramistă, Baia-Mare**
- * Sănătate și bucurii premiate! **Lucian Vasiliu, scriitor, publicist, Iași**
- * Mulțumesc pentru revistă și pentru publicare! Toate cele bune, **Lori Dănilă, scriitoare, Slobozia**
- * Felicitări pentru întregul conținut, dar în special pentru două nestemate: Când e să ai noroc și Analiza doamnei Loredana. Am remarcat descrierea realității, lângă simbolistica aplicată paradoxului contemporan. Pe Sorin Olariu îl consider inconfundabil, un lider de necontestat. Semnificativa coperta 4. Poate fi analizată în multe variante. Succes neincetat! **AI-D, epigramist, Canada**
- * Calde mulțumiri! Felicitări! Doamne, ajută pe mai departe! Cu aceeași aleasă considerație, **fam. prof. Elena și Vasile Fluturel, Iași**
- * Extra fain superhaha! Merci! **Adrian Graunfels scriitor, editor, Israel**
- * ...Eu cred ca revista asta merge destul de grăbită către ediția perfectă. Hai că puteți! **George Stoian scriitor, Slobozia**
- * Mulțumim frumos! Spor în continuare! **Cornel Rodean, epigramist, publicist, Sibiu**
- * Mulțumesc frumos! **Doru Melnic, poet, umorist, Iași**
- * Am primit revista, mulțumesc. Vacanță frumoasă! **Mihai Sălcuțan, scriitor Buzău**
- * Mulțumesc Maestre! Felicitări pentru recenta apariție a reistei dv. Iarăși a-ți realizat un splendid "Bucluc", conform obiceiului, de altfel. Cu stimă și considerație, **Ion Iancu Vale, scriitor, publicist, Târgoviște**
- * Mulțumesc muuuult! **Col. Gheorghe Ciobanu, Suceava**
- * Multumiri! **Ovidiu Repede, scriitor, publicist, Sibiu**
- * Ziua bună și mulțumesc pentru ”tratație”! Mi-a făcut o deosebită plăcere să văd că ”prietenul” Mihai Sălcuțan și-a însușit o epigramă de-a mea (*Din legile fizicii*, pag. 15), dar m-am dat seama că poate e o ”eroare greșită” a redacției. Nu e supărare, m-a răcorit prima impresie suficient! În aceeași idee, vă transmit un snop de epigrame pentru numărul viitor, poate se inspiră dl.Sălcuțan de data asta! Cu prietenie, **Laurențiu Ghiță, epigramist, București**
- * Umorul și râsul sunt abilități pe care le au ființele umane. Umorul ne poate ajuta în momentele cele mai grele ale vieții și ne poate crea o bună dispoziție în fiecare zi. Pentru unii, umorul este o mostră de inteligență. **Georg Barth, publicist, Passau/Germania**
- * Mulțumesc mult! **Ing. Alony Segal, Israel**

EPIGRAME DE COLECȚIE

LA BAR CU STRIPTEASE

În clipa de senzualism
Ce-ațâță patima carnală,
Mă las cuprins de pesimism
Și văd doar... jumătatea goală.

ASPIRAȚIE

Snobul, în a lui trufie,
Ar dori ca, după moarte,
Să-și procure-o veșnicie
Mai aparte.

LA MITINGUL SINDICATELOR

Voi, ce tot vă rupeți sternul
Scandând sloganuri disperate,
Ia terminați cu "Jos Guvernul!"
Mai jos de-atâta nu se poate!

IMPREVIZIBIL

Când e-o "pipiță" la mijloc,
Bărbatul scapă frâiele
Și-având la inimă un foc,
I se aprind... călcâiele.

George Petrone

DUELUL MARILOR SONETIȘTI

VINA

Zadarnic te ascunzi, degeaba cearcă
Penița ta să-mpiedice lumina,
Păcatul tău nu-mi supără retina
Cu toate că, sau altfel spus: măcar că

Nici tu nu știi precis care-i pricina.
M-aș fi ferit de orișice remarcă,
Dar m-am gândit c-ar fi mai bine, parcă,
Să îți arăt cu claritate vina.

Rimbaud, în deliranta-i fantezie
Vedea cromatic viața, dar, se știe,
Că simbolismul priză nu mai are.

Cât te privește, nostim mi se pare
Că vina ta se poate circumscrie
În lipsa integrală de culoare!

PREDESTINARE

Nu, domnul meu, lapit n-ai fost vreodată.
Ci doar un corb prevestitor de rele
Ce-a pus la cale-n vremurile acele
Sfârșirea vieții unui rai de fată.

Din vina ta, cascadă de belele,
Prințesa-ntre lapiți fu săgetată
Și regele, nefericitu-i tată,
O îngropă în negre catifele.

Dar zeii ți-au plătit nelegiuirea:
Ți-au înnegrit și penele și firea
Și ți-au sortit să prevestești durerea...

O, de-aș fi zeu, eu ți-aș închide gura
Ce n-a știut nicicând ce e măsura
Și ți-aș sorti să ne aduci... tăcerea!

Mircea Trifu

DEMNITATEA

Sunt acuzat de lipsă de culoare:
Chiar simbolismul, fără de nuanță,
Târît e într-o dosnică instanță
Unde se spun cuvinte jignitoare.

Zeită ce apari cu o balanță,
Închipuind dreptatea (ce nu are
În lume, nicăieri, asemănare),
Nu-ngădui ca să fiu tratat de zdreanță!

Tu, ce mă știi că sufăr la tot ceasul
Ciopliind în stânca vorbei, în tăcere,
Când alții au la scară și Parnasul.

Îndură-te și lasă-mă-n putere...
Sunt un lapit în luptă c-un Centaur:
Iar demnitatea nu mi-o vând pe aur!

JUSTIȚIE

În corul celor năvăliți s-acuze
Pe bietul Corb, o voce influentă
Se-aude clar, fiindcă-i dependentă
De Euterpe, muză între muze.

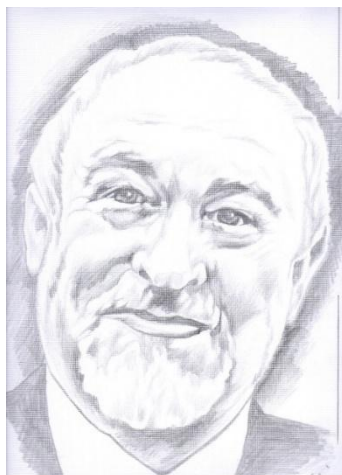
Apollo-ntr-o pornire imprudentă,
Penajul alb a vrut să i-l refuze:
O, nedreptate, unor sfinte buze
Le-ai smuls osânda cea mai violentă.

Așa-ncepu abuzurilor lanțul...
Pieriră Troia, Sparta și Bizanțul.
Pieriră ere, nații și curente:

Corbu-și croia, din demnitate,-accente
Și-uitând de La Fontaine, pe cât bag seama,
Zeu-l iertă, gustându-i epigrama!

George Corbu

FAMILIA ÎNAINTE DE TOATE

Afară ninge ca-n basmele din filme cu Hansel și Gretel, iar în aer plutește mirosul de vin fiert cu scorțișoară, atât specific sărbătorilor. În totală neconcordanță cu exteriorul, sufletul domnului Erizipel Tobă este bântuit de o îngrozitoare iarnă siberiană și-un crivăț cumplit. Cum de este posibil așa ceva, mai ales că domnul este directorul economic al unei primării dintr-un mare și vestit oraș al acestei fericite țări!? Să vedeți... Ieri sosise în biroul său, ca să-l felicite, o crăciuniță extrem de nostimă de la etajul trei și, ca de obicei, el o crăcise pe birou, oarecum în spiritul sărbătorilor, dar fără respectarea strică a sfintelor obiceiuri. Vâlvătaia pasiunii îi luase domnului Erizipel mințile, nu și crăciuniței, pentru că nu avea de unde, așa că, acesta, uitând de unele măsuri de precauție, lăsase biroul neasigurat cu lanțul yalei. Doar așa se explică și de ce, peste cam un minut, ușa zbură din țâțâni, iar în pragul ei apărură conducerea județeană a partidului de guvernământ. Avea părul vâlvoi, ochii injectați și mâinile deocamdată în șolduri. Pe lângă calitatea primă de șef de partid, mai era și doamna primar, dar și soția legitimă a domnului Erizipel, pe numele ei Sofica, dar asta nu trebuie să ne ducă în eroare. Nu avea nici o urmă de „sofia” în ea, ci numai aspectul și apucăturile unui obuzier nemțesc din primul război mondial. Dacă însăși Gorgona ar fi fost în locul ei, cei doi ar fi împietrit pur și simplu, în plin elan de cunoaștere colegială, fără să le pese prea mult. Acum însă alta era situația! Domnul Erizipel nu împietrise, ci doar înlemnise cu chiloții în vine lăsând vederii un peisaj deloc falnic. Crăciunița, deoarece nu avea de recuperat chiloții, se strecură sprintenă ca o șopârliță care a stat pe un bolovan la soare, încercând să nimerească ușa și să o evite în același timp pe șefa ei, doamna primar. Finalmente chiar a reușit, încasând doar doi pumni în figură și un singur șut în apetisantul ei poponeț. O dată scoase din șolduri mâinile conducerii județene de partid, înșfăcară o linie de pe masă, o linie de un metru făcută din fag fiert, cu care executară un număr de o mare virtuozitate, concomitent cu un susținut recital vocal, despre care nu vom pomeni nimic. Linia descria arcuiri de o impecabilă eleganță prin aerul încins al biroului care se opreau brusc în capul, pe spatele și uneori chiar pe delicatele organe aflate la vedere ale domnului Erizipel, fapt care a dus, către final, la emiterea unor predicții din partea vătămatului cum că:

- Nu mai da, Sofico, că mă nenorocești și te fac terci cu ciocanul dă știțele, fir-ai a dreacu' dă nemernică care mi-ai mâncat viața! Plus altele cel puțin la fel de interesante...

Însă, numita Sofica, deloc îngrijorată de perspectivele prognozate asupra viitorului apropiat, nu se opri decât când, de oboseală, căzu cu răsuflarea tăiată pe canapea și începu să recite, pentru completarea scenetei, bocetele rituale adecvate

momentului.

Foarte dezamăgiți de acest deznodământ banal, privitorii, respectiv personalul din birourile alăturate, se retraseră din cadru, făcând diverse comentarii prognostice referitoare la ce va urma. Speraseră totuși măcar la o împunsătură de cuțit, sau cel puțin un cap spart. Dar, spre nefericirea lor, lucrurile au rămas totuși într-o notă de mediocritate deloc auriată, însă, dacă e să judecăm la rece, absolut specifică.

Așa se face că, domnul director economic al primăriei dormi în acea seară pe canapea, în birou, oblojindu-se cu o sticlă de țuică plus niște înjurături ce includeau numai sfintele sărbători pascale, doar fiindcă acelea de crăciun nu sunt deocamdată în repertoriu, dar și cu unele gânduri de răzbunare care vizau spargerea farfuriilor și a bibelourilor din vitrina matrimonială. Asta până când țuica, un binecunoscut panaceu, își făcu datoria și domnul Erizipel intră în comă.

Acestea fiind faptele, astăzi, în această superbă zi hibernală, domnul director economic zace și geme cu capul prins în mâini, încercând să găsească o soluție pentru criza ivită. Este însă foarte greu, mai ales că, încă de la prima oră, a primit o hârtie semnată: „*conducerea județeană de partid*”, dar și o alta, de la doamna primar, precum că toate contractele economice încheiate pe parcursul directoratului său se anulează și concomitent, vor fi înștiințate organele procuraturii pentru demararea unei cercetări referitoare la sumele încasate de firmele contractante și neonorate cu lucrări nici la ora asta!

Nasol! Dar nasol rău de tot! Deoarece, ca să fim bine înțeleși, directorul și soțul primăriei și al conducerii de partid era, prin interpuși desigur, managerul a trei firme care aveau ca obiect de activitate de la ascuțitul creioanelor până la transporturi intergalactice și erau câștigătoarele exclusive ale tuturor licitațiilor primăriei. Sumele încasate de la bugetul acesteia erau transferate imediat în conturile managerului, asta și pentru că respectivele firme, chiar dacă se ofereau să asfalteze străzile sau să facă focuri de artificii pe stadion spre bucuria cetățenilor, erau formate numai dintr-un văr contabil și un altul responsabil cu răspunsul la telefon. Astfel cheltuielile erau reduse la minimum iar serviciile firmelor se amânau spre vestitele calendele grecești, dovadă a măiestriei manageriale a patronului din umbră, respectiv domnul, soțul și stăpânul (asta-i formula consacrată chiar dacă nu corespunde realității) doamnei primar. Vedeți deci de ce, acum, situația se arăta foarte albastră iar domnul director, în urma unui amplu proces de judecată, luă decizia unui act disperat. Deschise seiful personal și scoase de acolo, suspinând, un teanc de bani. Peste două ore zbura deja către Viena...

Joi seara, când doamna primar se întorcea destul de bine dispusă de la un bal de caritate, după ce șoferul îi deschise portiera, păși cam clătinat pe alee și intră într-un fel de univers paralel. Ferestrele casei erau toate luminate, iar în living, focul din semineu și lumânările parfumate ce ardeau din belșug dădeau impresia unei feerii demne de măiestria marilor regizori de la Holywood, când vor ei să ne arate scene de dragoste romantică între miliardari. Puțin în penumbră, așezat artistic în fotoliul de piele galbenă, se afla, îmbrăcat cu halatul de mătase, roșu, cu monogramă aurie și eșarfă albă, domnul Erizipel lăbărțând un surâs care l-ar fi făcut invidios chiar și

pe Rudolf Valentino. Inima sensibilă a doamnei începu să bată cu altă intensitate, iar vocea cam șovăitoare și molatecă rosti plină de duioșie:

- Da' ci ti-apucă, băiii, futachi, crez' c'ț merji cu mini ca cu curvili tăli?! Io-s fimeii serioasă băiii, cu funcții, nu o distrabalati ca niisprăvitili șelea di li călărești tu pi la biro'!

- Măi, Sofico, las-o focului dă supărare, că mai greșește omu'! Ce, Doamne Iartă-mă, pui la suflet toate prostiile, îți cauzează, dragă, la ficat și la ten, ca să nu mai vorbim de poziția ta în ierarhie și în societate... Poate că discursul domnului Erizipel ar fi marcat mai puțin succes dacă pe masă nu ar fi aburit desertul favorit al doamnei: poale-n brâu cu brânză de capră, iar din frapiera de argint nu s-ar fi ivit gățul aurit al unei sticle de șampanie. Ca să nu mai vorbim că lângă farfuria cu brânzoaice stătea deschisă o superbă cutie din lemn de pin, matlasată cu mătase vișinie, pe care se odihnea aruncând străluciri verzi, hipnotice, un splendid set format dintr-un colier cu pandantiv, un inel și o broșă din smaralde bordate cu diamante.

Hai, să fim sinceri! Combinația de un strălucit rafinament între deliciale gastronomiei autohtone, știința podgorenilor francezi și arta bijutierilor evrei puteau încălzi chiar și o inimă de piatră. Or, doamna Sofica nu era deloc o statuie, ci doar o femeie sensibilă, o fire simțitoare, poetică am putea spune, dacă acest aspect al sufletului ei nu ar fi atât de bine ascuns de imperatiivele funcțiilor pe care le deținea.

Așadar oftă:

- Hai, bă, ghiorlane, dă și tu ceva dă băut, că, uite, mă mai înmuiai și io!

Domnul Erizipel speculă abil momentul, își desfăcu puțin halatul ca să i se vadă părul de pe piept, se ridică din fotoliu, întinse cu încă un metru surâsul de don Juan cu experiență și ridică din frapieră sticla de șampanie. Calculă mental unghiul sub care să o deschidă, în așa fel încât dopul să o lovească pe scumpa sa soție drept în frunte. Auzise că de multe ori aceste momente festive conduc la rezultate letale. O șuviță din părul dat cu briantină îi cădea fermecător pe un ochi. Poate din cauza asta sau poate pentru că emoția momentului îl copleșise și pe el, dopul luă o altă traiectorie, se izbi de pereți, tulbură apele de cristal ale uriașului policandru și sfârși fără glorie sub masă. Șampania se revărsă ca un torent al fericirii din recipientul cu etichetă de tradiție către paharele din sticlă roșie, cu picior și frumoase incizuri făcute la strung. Primul pahar luă calea glorioasă a gătlejului însetatei doamne urmând minunatelor arome ale brânzei de capră. Domnul Erizipel bău și el, delicat, din pahar, înghițind cu acest prilej o lacrimă amară împreună cu pastila de Viagra pe care o ținuse până atunci sub limbă.

Peste aproape jumătate de oră, doamna se lăsă sedusă de masculinitatea din ce în ce mai agresivă a soțului său și, acolo, pe blana de urs din fața șemineului, i se dăruie cu toată ființa, spulberând barierele impuse de poziția sa ierarhică, mult peste cea a celui ce acum o posedă cu un entuziasm molipsitor.

Aici, spre binele cititorilor care-și mai doresc, inconștient chiar, să continue viața sexuală, atragem atenția că nu este recomandabil să vă imaginați vreuna din scene. Ține mai mult de horror decât de senzualitate. Dar, dacă totuși... vă asumați riscul!

A doua zi, Erizipel stătea tufliș la birou și se străduia din răsputeri să împingă o aspirină pe gât. Intră, fără să bată la ușă, secretara sa personală, tanti Filica, o mătușă de-a nevestii-sii, din Calafat. Femeie de treabă totuși, îi spuse cu glas blând:

- Erizipele, muică, vezi că te căută nebuna, cică să te duci da' urgență la ea, da' ai grijă, muică, stai și tu mai la o parte, că parcă văz că iar o iei și mi-e să nu pați v'un necaz da' la loviturii ălia, că ești om încă în putere și...

Erizipel urca deja treptele către biroul soției, ținându-se ferm de pereți. Ajuns în antecamera doamnei primar, primul lucru pe care-l văzu era scaunul gol al secretarei Nutzi, cea cu urările de acum cinci zile. Calculatorul, acoperit cu un mileu de macrame, semăna cu un catafalc și în ochi simți o usturime cumplită. Traversă antecamera cam într-un mileniu, urmărit atent de colegile de muncă ale atât de dragei sale Nutzi. Deschise cu băgare de seamă ușa și intră convins că va muri de durere peste câteva secunde.

- Etete, bă, că arăți ca un căcat de vacă ș-abi' da' te mai ții pă picioare! Așa-i când te călărește o femeie vrednică și sănătoasă da-n Filiași, nu ca miorlăitele astea, da' li să văz coastele pă'n flanică și buricu' gol ca să vă ia vouă mințale da' proști ce sunteți! Hai, că te iertai și uite, ia da' coala contractele, că hârtia aia, fu așa da' sanchi, să te ia frigurile pă la boașe, că nici io n-oi fi așa da' proastă cum par, să nu mai am mălaiu' la alegerile viitoare. Hai, marș la muncă și ai grijă: vii cu banu-n dinți acasă că io am controlu'! Că ți-o fi trecut doru' da' fufe, cred acu'!

Domnul Erizipel simți cum îl ia plânsul și pupă plin de evlavie inelul cu piatră verde de mărimea ochiului de pisică. Primi, supus, o palmă în cap și se retrase cu spatele molfăind scuze și o fierbinte recunoștință. Ajuns afară le zdrobi cu o privire victorioasă pe cutrele din antecameră și porni vesel pe scări în jos, fredonând ceva cu specific. Gândi plin de duioșie:

- Bă, la urma urmei, e ea cam scroafă, da' are suflet bun și dacă e s-o luăm pă aia dreaptă, tot familia e celula da' bază a societății, băga-mi-aș picioarele-n ea da' celulă și al dracu' s-o ia da' viață azi și mâine...

Mihai Batog-Bujeniță

UN AVIATOR CU UMOR

PESCĂREASCĂ

Cât e Buzăul de mare

Are plajă primitoare

Unde, după Sânziene,

Se pot pescui... "sirene".

TINEREI FUMĂTOARE

Fată dragă, fără șagă

Ești ca floarea din grădină,

Dar gurița-ți ca o fragă

Are iz de nicotină.

TRĂGĂTOR DE FRUNTE

Are dragoste de flintă

Și e mândru "rău" de ea,

Trage binișor la țintă

Dar mai bine la... măsea!

ZBURĂTORI

El a umblat din floare-n floare,

Ea a sărit din pat în pat

Dar, pentru un profit mai mare,

În grabă s-au... asociat.

Cdor. Ioan Romanescu

UN EPIGRAMIST PROLIFIC

TRENULEȚ, OF, TRENULEȚ!

Acum, cu noua ordonanță,
De glume-o să ne fie dor,
Fiindcă-n ultimă instanță...
Vor pune taxă pe umor!

IGNORANȚĂ

E lucru cert și confirmat,
Românul are-o mare vină:
El încă nu a învățat
S-alegă grâul de neghină.

RECALCULAREA PENSIILOR

Dup-atâtea lungi discuții,
Sunt probleme chiar nasoale
Doar la cei pe contribuții...
Nu la cei cu speciale!

NIVELUL DE TRAI

Chiar F.M.I.-ul ne-a tot spus
C-avem nivelul foarte sus,
Iar noi nu îl simțim de fel,
Fiindcă trecem pe sub el.

EVOLUȚIE (amfibrahic)

Ajuns pe pământ, muritor,
Bărbatul mereu a râvnit,
Când vede un „pom roditor”,
Să guste din „fructul oprit”!

STUDII

A mers la școală ani și ani,
Convins c-o să câștige bani;
Acum a înțeles morala:
Nu s-a oprit la timp cu școala!

LEGI CONTRA DIVORȚULUI

Ca să n-o mai dăm în bară,
Bine-ar fi ca cei în robă
Să propună-o lege clară:
Șase luni s-avem de probă!

ÎN DRUMETIE

La o stână-n vârf de munte,
Un cioban ne-a explicat:
„Mielul n-are coarne-n frunte
Fi'ndcă nu e însurat.”

CUMPĂTARE

El n-a-ntrecut nicicând măsura
Fiindcă e bărbat de soi,
Dar doamna lui îi dă cu gura
Și-o-ntrece pentru amândoi.

ȚAP ISPĂȘITOR

La el în casă, bată-l vina,
El nu prea cântă, doar găina;
Când treaba, însă, merge rău
De vină-i doar cântatul său!

EVOLUȚIE ÎN CUPLU

La început a fost așa:
Când eu vorbeam, vorbea și ea;
De la un timp e mult mai greu...
Vorbește unul... nu și eu!

GRIJA FAȚĂ DE POPOR (amf)

Aleșii mereu au notat
Problemele noastre, firește:
Apoi, unanim au votat
Soluții... în coadă de pește.

DORINȚĂ

Atunci când n-o să mai exist,
Aș vrea ca epitaf să-mi scrie:
„Și EL ar fi putut să fie
Un foarte bun epigramist”!

Vasile Bordianu, Prăjeni, Iași

REVOLTĂ ÎNTÂRZIATĂ,

Stimați scriitori, scribi, condeieri și jongleori de litere,

Acum câteva luni, stând în jurul unei sticle goale de vin cu prietenii, mi-am dat seama de marele dezastru. În apartamentul meu modest de strâmt, plătit din greu cu multe kilograme de sudoare, nu mai e loc nici măcar de un vârf de ac. Toate dulapurile, dulăpașele, comodele, precum și toate sertarele fiind burdușite cu maculatură pentru unii, iar pentru mine, scrieri literare care cu ușurință ar fi putut primi cel puțin premiul Nobel.

De ani de zile scriu, tocesc stilouri, mânjesc milioane de pagini de un alb imaculat și nu mă gândesc la sutele de copaci căzuți la datorie, slujindu-mă. După fiecare naștere, toate aceste "capodopere lingvistice" își urmează drumul crud și dureros către sertar. Acolo zac într-o întunecime ca pe vremea Inchiziției și suferă de o înghesuială întâlnită doar în anumite cutii de conserve. Și uite așa am ajuns să fiu scos afară din casă din cauza

scrierilor, care au devenit stăpânitoarele legale ale propriului meu imobil.

Ce puteam face? Teama de a ieși din sertar, m-a băgat în cabinetul unui psihiatru. Am primit un diagnostic imposibil de citit chiar și pentru cei cu bacalaureat și mi-a prescris un medicament cu un nume rușinos care trebuie servit de doua ori pe zi, după masă. De ce după masă? De cine trebuie să mă ascund? De mormanele de fraze care mi-au acaparat orice petecuț de hârtie și care m-au îmbolnăvit de logoree transmisă pe cale scrisă?

Am urmat tratamentul care mi-a secat puținele economii, însă rezultatele au refuzat să apară. Într-un târziu, am înțeles că a venit timpul să iau hățurile în mână, chiar dacă nu sunt posesorul unui permis de conducere cabalin. Așa că am convocat o conferință de presă cu mine însumi și am declarat război crud, "medium rare", împotriva tuturor foilor de hârtie care n-au văzut lumina zilei de teamă că se vor insola! Același lucru vi-l propun și vouă! Destul ați suferit din cauza unor hârțoagele care v-au inundat viața și v-au cotropit locuința. Acesta este motivul pentru care am înființat "Asociația scriitorilor care scriu la sertar". Alăturați-vă conceptului meu și veți deveni celebri! În Asociația mea veți beneficia de sertare goale și conturi de bancă pline!

Sunt bineveniți în asociație autori din tot spectrul scriitoricesc, cei care bat la mașina de scris, cei care-și bat nevasta, cei care folosesc calculatorul, poeții fără rime, cu rime, cu râme sau alte momeli, epigramiștii, pesimiștii, optimiștii, eseiștii, fabuliștii cu tâlc sau cu talc, nuveliștii, aventuriștii, dar și romancierii. "Asociația scriitorilor care scriu la sertar" îmbrățișează viitoarele somități și le oferă o mână de ajutor pentru deschiderea oricărui sertar." *Semnează : Ser Taru Vasile*

Ptr. Conformitate, Andy Ceaușu, Israel

Booklook nr. 76 pg. 13

O DOAMNĂ CU MULT UMOR

LUNGUL NASULUI

Lungul nasului e lung,
De-aia mulți nici nu-l ajung
Să și-l vadă în lumină
De la vârf la rădăcină.

Cu convingere deplină
De sorgintea lui divină,
Lungul nasului e lung,
De-aia mulți nici nu-l ajung.

De mai multe ori și-l ung
Cu orgoliu îndelung,
Ba-i mai pun și o prăjină
Uneori, ca să-l susțină.

Lungul nasului e lung...

LA CÂRMĂ ȚĂRII

Azi la cârmă stă minciuna,
Noi, românii, ducem greul,
PSD-ul spune una,
Alta spune PNL-ul.

Ei, vorbind, tocesc tribuna,
Drastic se reduce leul,
Azi la cârmă stă minciuna,
Noi, românii, ducem greul,

Vin din urmă ca furtuna
ALDE, AUR, USR-ul,
Să câștige, totdeauna
Vine și UDMR-ul,

Azi la cârmă stă minciuna.

ORGOLIUL UNUI ARIVIST

E plăcerea lui nebună
Să vorbească la tribună
Și-am convingerea deplină
Că, de nu e șef, leșină...

NEGOTIUL

Ce să spunem de negoț?
Că, din fire, este hoț.
Are un harem și soațe:
Multe bănci, și ele hoațe.

LA VÂRSTA A TREIA

O floare, când se ofilește,
În carte-o pui, să nu o pierzi,
Dar, când nevasta îți pălește,
Râvnești și tu la câmpuri verzi...

HAI, GHICEȘTE!

Cu războiul e-o poveste,
Rușii-o pun de mămăligă,
Ucraina nu mai este,
Cine-i tare și câștigă?

UNUI ALES PEDANT

E păcat, un fin parfum
Pe obrazul tău să-l strici,
Că politica oricum
Ți-l transformă în șorici!

DEVIZA POLITICIENILOR

La guvern, oricine vine
Are-o singură deviză:
„Nouă să ne meargă bine,
Țara s-o băgăm în criză!”

REPORTAJ

Tristă-i urbea mea frumoasă,
Ne-au făcut orașul ciot
Și edilii nu se lasă
Până nu crăpăm de tot.

Maria Chirtoacă, Pitești

CUM VĂD EPIGRAMIȘTII SEXUL

LUCREZIEI KARNABAT, AUTOAREA CĂRȚII "SEXUL DE PESTE DRUM":

Sexul doamnei Karnabat,
De vreo lună mi se pare,
A sporit mult la vânzare,
Căci se vinde separat,
Fără doamna Karnabat.

Păstorel

VIS DE FUMĂTOR

Dac-ar fi fumatul, frate,
Precum sexul, ne-am lăsa
La o vârstă când am vrea
Și nicicum nu se mai poate.

Valeriu Cercel

HOMOSEXUALII

(după un aforism de Coluche)

La număr văd că tot sporesc,
Că zău de nu sunt azi năuc:
Cum dracu de se înmulțesc,
Când știm că nu se reproduc?!

George Budoii

FUMATUL MICȘOREAZĂ PENISUL

Țigara, cică, dragii mei,
Pe penis îl diminuează,
Întreb eu însă: la femei
Fumatul ce mai micșorează?

Constantin Iurașcu-Tataia

REFORMĂ ÎN IUBIRE

În lumea noastră nepereche,
Pe rând, uitările se-aștern;
Azi dragostea-i poveste veche,
De-acuma sexul e... modern.

Mitică Ion

SEXUL E IUBIRE?

Cei ce cu totul nefiresc
Se mint că sexul e iubire
Au, cred, organul de gândire
Chiar cel pe care-l folosesc.

Dan Norea

DESTIN LGBT

Mă uit pe stradă după fete
Pe care nu le pot avea,
Iar patu-mpart cu un ciumete
La care nu mă pot uita!

Mihai Batog-Bujeniță

POETULUI P. STALI

P. Stali numără silabe:
E-n inspirație nabab.
Fiindcă scrie versuri slabe,
E preferat de sexul slab.

George Lesnea

LA VÂRSTA A TREIA

La o vârstă-naintată
Sexul poate fi mortal!
Sare baba supărată:
- Dacă-i moare, fac scandal!

Stelică Romaniuc

HĂRȚUIRE SEXUALĂ

La Tribunal, am dat de știre,
Ca să se afle cum stă treaba,
Nu mi-a pasat de hărțuire,
Ci că m-a hărțuit degeaba.

Ioan Marinescu-Puiu

COMPARAȚIE VULCANOLOGICĂ

În timp ce-n sexul cel sublim,
Femeia deseori driblează,
Vulcanul, sincer cum îl știm
Erupția nu și-o mimează.

Mihai Haivas

INTERESUL SCHIMBĂ SEXUL

Dacă fete sunt prea multe
Deja s-a format reflexul
Parcă la comenzi oculte
Unele își schimbă sexul.

Vasile Manole

BALADA UNEI AMINTIRI

Am foarte mulți ani, o, Doamnă neuitată!
Nu mai sunt tânăr cum am fost
Și nu-mi mai folosește de-astă dată
Că știu amorul pe de rost.

Îți amintești, eram un tânăr cu ochii către zare,
Iar tu erai o bravă utecistă,
Și-am încălcat principiul moralei proletare
Eu, tânără speranță, iar tu-o activistă.

La început, în ochii tăi m-am dus în adâncimi,
Iar cu privirea mea complet te-am dezbrăcat
Și-ți pipăiam cu gândul frumoase rotunjimi
Știind că e păcat să nu cad în păcat.

Și-aveam și eu odaie, luată cu chirie,
Prin centru, undeva, într-o frumoasă casă.
Mai știi, când te-am chemat să-mi fi pereche mie
Iar tu m-ai vizitat teribil de sfoasă.

Și sigur n-ai uitat ce noapte-am petrecut
Când așternutul moale se aprindea sub noi,
Ce nebunii frumoase am făcut
Și ce mai somn adânc am tras apoi?

Nu uit că într-o seară ți-am dat chiar o friptură,
Luasem prima leafă, eram cuprins de fală
Și chiar un suc ți-am dat și-o prăjitură
La o cofetărie pe strada principală...

...A fost, n-a fost iubire-adevărată
Și dacă-a fost, de ce s-a destrămat?
N-ai fost, sau chiar ai fost icoana mea curată
Și nu mai știu nici azi de ce ne-am separat.

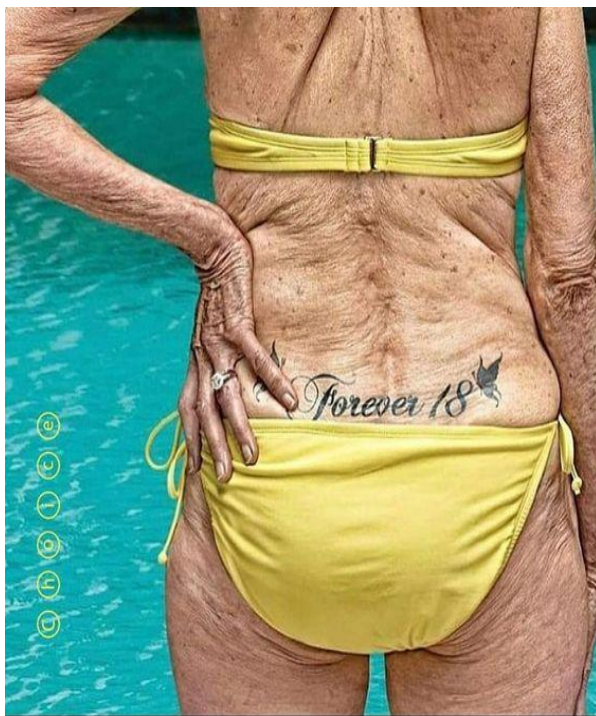
O, Doamna mea, ce timpuri au apus
Când prin simțiri aprinse voioși cutreieram,
Te chem și azi să chefulim nespus
Cu-o apă plată și-un diazepam.

Hai, vino să vorbim de glicemie,
Să facem schimb de ceaiuri și-ntr-o seară
O caldă sărutare să-mi dai mie
Peste secreta mea placă dentară.

Altfel, ce să-ți mai fac și cum să te alint,
Nici poezii eu nu mai știu pe dinafară,
Cu care vorbe aș putea să te mai mint
Ca tu să te prefaci că mă crezi iară?

Hai, vino-n seara asta să mai urcăm pe-n val,
Să ne-amintim iubirea dintre noi
Și de vei vrea un pat pentru amor total
Să nu uiți să lași vorbă la unu-unu-doi!

George Stoian, Slobozia

Inubliabil!

Booklook nr. 76 pg. 16

UN COLEG COLOCVIAL

VOCAȚIE NATIVĂ

De mic știam că am talent,
Când doamna mea învățătoare
M-a alintat, condescendent:
„Vei fi poet când vei fi mare;

Nu-ți trebuie multă minte
Să împerechiezi cuvinte!”
Acest obicei pervers
Mi se trage de la vers.

Cum adorm, după beție,
Visez stihuri în prostie...
Ca să scap de mahmureală,
Le și public, la plesneală.

Am fost mereu inovativ,
Spontan, prolific, creativ;
Am implementat, extatic,
„Narativul poetic”

Și, ca febra în viroză,
Versul reciclat în proză.
Pe lângă zeci de antume,
Anticitez și postume.

Picioarele-mi dau de furcă
Și mai tare mă încurcă;
Le-am stâlcit, fir-ar să fie,
Și nu doar în poezie.

Tehnica poetică
Nu e ortopedică;
Așadar, urmați-mi sfatul:
Scrieți cum vă taie capul!

Victor Iosif

DIN FONFLEURILE LUI M.B.B

** Oamenii, folosindu-și inteligența, au trimis în extincție sute de specii, dar nu au reușit nimic în privința ploșnițelor, păduchilor, purcelilor, a carcalacilor sau țânțarilor. Are și inteligența limitele ei!*

** Din folclorul drosofililor: Trăiește-ți clipa!*

** Sunt de acord cu eliminarea limbii latine ca obiect de studiu în liceu! S-a dovedit de-a lungul timpului că această limbă este folositoare doar pentru intelectualii de marcă. Păi, cum, adică noi, proștii, nu avem nici un drept în țara asta, că doar suntem majoritari!?*

** Trăim pe pământul miracolelor! Aici a fost editată cea mai scumpă carte din lume, dar care nu a fost citită nici măcar de autorul său!*

** Nu vă lăsați manipulați! Adevăr este tot ce vă convine! Restul sunt doar niște conspirații nenorocite!*

** Om de încredere! Sintagmă fără nici o conotație în realitate, rostită la disperare de un om căruia i-a murit câinele.*

** Salvați planeta! Lozinca ecologiștilor a fost preluată de puricii din blana unui urs care au strigat: Salvați ursul! Foarte tâmpiți acești pureci!*

** Ca să omori o plantă este suficient să-i otrăvești rădăcina! La fel se poate proceda și cu istoria unui popor.*

** Este constatat faptul că pasiunile erotice îi fac pe oameni să se comporte ca niște idioți, dar tot ele sunt și sursele de inspirație pentru capodopere de spiritualitate.*

SENIORUL ALPI- nist

PE STRADĂ

De mă uit pe stradă-n jur,
Uneori mă-ntreb ciudat
Când zăresc câte-un contur:
E femeie sau bărbat?

HOLTEIUL

Refuzând să se însoare,
A ajuns holtei, firește,
Însă nu-i cu supărare,
Celibatul îi priește.

ANTIDOT

Când nevasta-l cicălește,
Are antidot, firește,
Iar acesta, nu-i chiar poantă,
Este sigur, o amantă.

LA ALEGERI

La alegeri, caz ciudat,
Turul 2 s-a anulat
Și urmează, vrei, nu vrei,
În curând și Turul 3.

MINCINOSUL

Este-atât de mincinos,
Că ți se ridică părul,
Dar să-l crezi, e de prisos,
Și când spune adevărul.

CURAJUL LA BĂRBAȚI

La bărbați curaju-i sfânt
Cât trăiesc pe-acest pământ,
Dar acesta-i și-o năpastă
De-l încerci și la nevastă.

IARNĂ GREA

Se-anunță-o iarnă grea, cumplită,
Cum gaz avem. chiar nu ne doare,
Dar viața-i tot neliniștită
Când prețul lui e în urcare.

GLOBALIZARE

În lume, știe orișicare,
Tendența-i de globalizare,
Dar vezi, la noi, în România,
Globalizată-i doar prostia.

ALEGERI PREZIDENȚIALE

Amânate-n primăvară,
Tot românul speră, dară,
Că la prezidențiale
Va alege... trufandale.

BILANȚ LA AUTOSTRĂZI

Oricum ar fi, bilanțu-i colosal
Și lumea a putut să-l vadă
Că-au fost inaugurate triumfal
Doar ...mici bucăți de-autostradă.

NESCHIMBATUL AN

Dup-alegeri agitate,
Anul Nou e tot cel tern,
Neavând vreo noutate
Nici la stat, nici la guvern.

VINUL DE COTNARI

Cum faima lui se duce-n lume
Și altul nu mai e ca el,
Că orișicare-l bea, anume,
S-ar crede-a fi ...un Păstorel.

AH, FEMEIA

Cu femeia nu te pui,
Fiincă-i dată dracului,
Mai întâi te ispitește
Și apoi chiar te crucește

Mihai Caba

UN NUME CARE PROMITE

PROLOG

Cu dezinvoltură, sor'mea chiar mi-a spus:
Să te faci de râs - dacă tot te-ai pus -
Fă-te azi mai mult... și în locul meu,
Cum ni se întâmplă la A.L.P.I. mereu!

UNA CALDĂ, UNA RECE

Ador să te-aud când credință îmi juri,
Spunându-mi că eu mă asemăn c-o sfântă!
Dar nu vreau s-aud și ce gura-ți cuvântă
Când prea supărat... chiar de sfinți mă înjuri!

EPILOG CU PROBLEME

Să fii A.L.P.I.-nist e o treabă azi grea:
Cum experiență eu nu am prea strâns,
Chiar muza-mi șoptește, cam fără perdea:
Catrenele tale au... poante de plâns!

MOTIV DE ZĂPĂCEALĂ

M-am îmbolnăvit, de-o boală nu chiar rară,
Nu știu ce-i cu mine, parcă m-am prostiț:
Mintea mi-i confuză, dă cam mult pe-afară...
Deci, spunând mai simplu, m-am îndrăgostit!

JOC PERICULOS

Iubirea mi-i oarbă, la fel și norocul
Și orbi îmi sunt ochii, de-o vreme încoace,
Sunt prinsă în mreje , ca într-o găoace,
De când m-am jucat ... într-o noapte cu focul.

CLEPSIDRA IUBIRII

Cred c-o s-ajung prea curând în instanță:
Numai cu inima eu mai gândesc...
După iubiri interzise tânjesc,
Creieru-mi este plecat în vacanță!

RISC LA VÂRSTA A TREIA

De te urci pe metereze
Când iubești făr'de măsură,
Mare grijă la proteze
De la șold, genunchi și gură!

Elena Sâgrhe, Hândrești, Iași

UN VECHI PRIETEN DIN BRAȘOV

CORUPȚIA

Ajunsă și în parlament,
La noi de-acum celebritate,
Nu m-ar mira ca, pe moment,
Să-i dea și ei... imunitate.

DURA LEX

Doar din dorința de dreptate,
Un magistrat, mai tinerel,
Le-a pus la părți cuțitu-n spate,
Iar pâinea a mâncat-o el.

LA TORTUL DEMNITARULUI

E un lucru dovedit,
Dacă este la putere,
Blatul e acoperit...
Doar cireșa-i la vedere.

ÎN VIAȚĂ

Adun, mai scad,
Eu nu abdic;
Pe gânduri cad,
Să mă ridic.

DELINCVENȚĂ

Să nu intri la idei,
Nu e cazul să te mire.
Hoții-s protejați și ei!
(Sunt în faza de-nmulțire!)

REZOLVARE

Dilema ce m-a bulversat
Am rezolvat-o, azi, ușor.
Eu nu-mi mai iau un avocat...
Îmi cumpăr un judecător.

Gheorghe Constantinescu-Gecko

IRONII GRAȚIOASE

- * Inventarea oribilei centuri de castitate, a avut ca efect colateral o remarcabilă extindere a orizontului tradițiilor orale.
- * Dacă vrei să auzi vorbindu-se frumos despre tine, cel mai bine este să mori.
- * Pe timp de carantină nu neglijați mucoasele! Vă pot face fericit chiar dacă sunt doar adolescente, iar orice boală ați luat de la ele, se tratează simplu, cu injecții.
- * Frunzele de laur sunt foarte otrăvitoare! Mai ales când le poartă alții!
- * Intelectualii sunt modele sociale perfecte! Ei reușesc să îmbine în mod fericit setea de cunoaștere cu foamea zilnică. De studiat!
- * Prostia omoară chinuitor de încet... Aveți la îndemână noul Covid 19! Nu ezitați!
- * Dacă nu ești pe facebook nu exiști! Mare adevăr! Cunosce oameni care numai acolo există.
- * Ținuta vestimentară este uneori obligatorie. Inteligența, niciodată!
- * Pantofii unui om spun despre acesta mult mai mult decât CV-ul.
- * Covorașul de la intrarea în locuință este o adevărată carte de vizită.
- * Multă vreme modul de folosire a capacului de la WC face diferența între bărbați și femei. Evident și aici, până la urmă, bărbații pierd partida.
- * Nu consumați pastă de roșii! Este colorată cu minium de plumb. Înlocuiți-o cu pasta de dinți care este, certificat, eco!
- * În nefericita noastră istorie au fost vremuri când scriitorii erau foarte puțini, iar cititorii foarte mulți. Am luptat însă secole de-a rândul și am reușit să ne câștigăm libertatea, inversând situația.
- * În carantină mi-am pierdut mințile, însă am câștigat cinci kilograme în greutate.
- * Spune că ești bogat și fericit și vei vedea că singurul care te mai iubește este câinele tău deoarece ei, câinii, sunt înțelepți și nu le pasă de prostiile noastre.

Cornelia Ursu

DOAMNĂ RISIPITOARE DE EPIGRAME

CONVIEȚURI

Cum sunt un suflet idolatru,
Eu am în grijă un pisoi;
La fel vecina de la patru
Pe avocatul de la doi.

PRO ȘI CONTRA

Femeia, ca medicament,
E căutată-n mod frecvent,
Când este tânără și fată;
Pe urmă-i contraindicată!

STILISTUL ȘI MANECHINA

Văzând că-i plină de talent,
A pus pe stilul ei accent,
Dar în culise, fără rochii,
A pus și mâna, dar și... ochii.

MOTIVAȚIE

Când a fost să dea sentință,
Judele s-ar fi scuzat
Că e foarte ocupat
C-un proces de... conștiință!

Constanța Apostol, Galați

ZICERILE DIN PENIȚĂ ALE LORDULUI CULIȚĂ

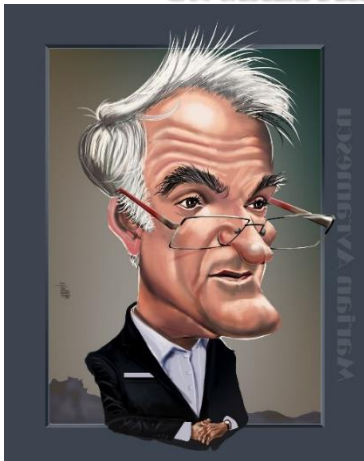

AFURISISMELE LUI NeVe

- Odată poporul se ruga pe întuneric să avem lumină, Acum o avem, dar e scumpă.
- Vânătorii și pescarii au ceva în comun cu cei din guvern: mint.
- Când ești prost că noaptea, te trezește... un răsărit de soare?
- Pe senator, pe baltă nu-l prinde somnul, ci în Parlament.
- Banii sunt că efectul de seră: când de ei se pomenește atmosfera în familie se încălzește.
- Ics acceptă ale soției zile fripte, frigându-i câte o palmă.
- Una e să fii căutat cu lumânarea și alta... cu poliția.
- Boul știe că și omul trage la... jug?
- Una e să plătești tribut prostiei și alta... guvernului.
- Visele frumoase ale artiștilor sunt date de muze urâte, dar cu suflet frumos, sau invers?
- Șeful Ics e de râsul "-plânsu" că a făcut prostia să-și înșele secretara... cu soția.
- Frunza Evei conchise: nu haina l-a făcut pe om!
- Îmi plac relațiile dintre instrumentele muzicale, fiindcă cele dintre oameni... scârțâe.
- Nepotul, obține printr-un efort insignifiant al unchiului ceea ce-și dorește.
- Suferă că e un neînțeles, dar speră să o facă p(r)osteritatea.
- Pe obrazul unei doamne frumos machete, mai trebuie adăugat: „Proaspăt vopsit!”.
- În artă, relații devin...critici.
- În viață problemele îți dau bătăi de cap chiar și dacă te cheamă Einstein.

Nicolae Viziteu, Ne-Ve, Vaslui

UN MAESTRU AL VERSURILOR IRONICE

SFAT CONJUGAL

Femeia-i un boboc de floare,
Și nu-i să țină numai de urât,
Când traiul este mult prea mohorât
Bărbatului, spre alinare.

Vecina-i zise-n stilu-i, hotărât,
Flăcăului la-nsurătoare:
Femeia-i un boboc de floare,
Și nu-i să țină numai de urât!

Dar după nuntă, ce-ntâmplare...
Au divorțat cei doi, căci el, atât:
I-a mirosit obrazul, întrucât
Îi spuse, clar, și nuna mare:
Femeia-i un boboc de floare!

CORECTĂRI

Să n-alerge alandala,
Calului îi pui zăbala,
Omului cu vorbă dură
I se pune pumnu-n gură.

AJUTOR ÎNTRE VECINE

Spre voi eu pot sări pârleazul,
Ai soț frumos și nu-i om rău,
Aș duce, dragă, de-o fi cazul
Și-o sarcină în locul tău!

INFATUATUL

De când și secretară are
Fiind numit în postul principal,
Se crede-a fi atât de mare,
Că n-are loc în patul conjugal.

SIMȚĂMINTE

De când e oul și atomul,
De când e apa, valul, malul,
Cu bunul simț în lume-i omul,
Cu simțul bun e animalul.

INGRATITUDINE

Un fapt de-a dreptu-i strigător
Cu câte un neghiob-neghioabă:
Îi dai o mână de-ajutor
Și îți răspunde cu o labă.

AM SCRIS PREFAȚA UNEI CĂRȚI

Scoțând volumul în lumină,
Pe multă lume a orbit
Și doar prefața e de vină...
Că-i singura ce-a strălucit.

SOȚI ARTIȘTI

Crizele, de tinerei,
Le petrec, nici că le pasă:
El cu lipsa de idei,
Ea, cu lipsa de acasă.

MOMENT PRIELNIC

Abil e-oportunistul care
Găsește, uneori, pe-alese
Și în portița de scăpare
O cheie-a marilor succese.

SOȚI PATISERI

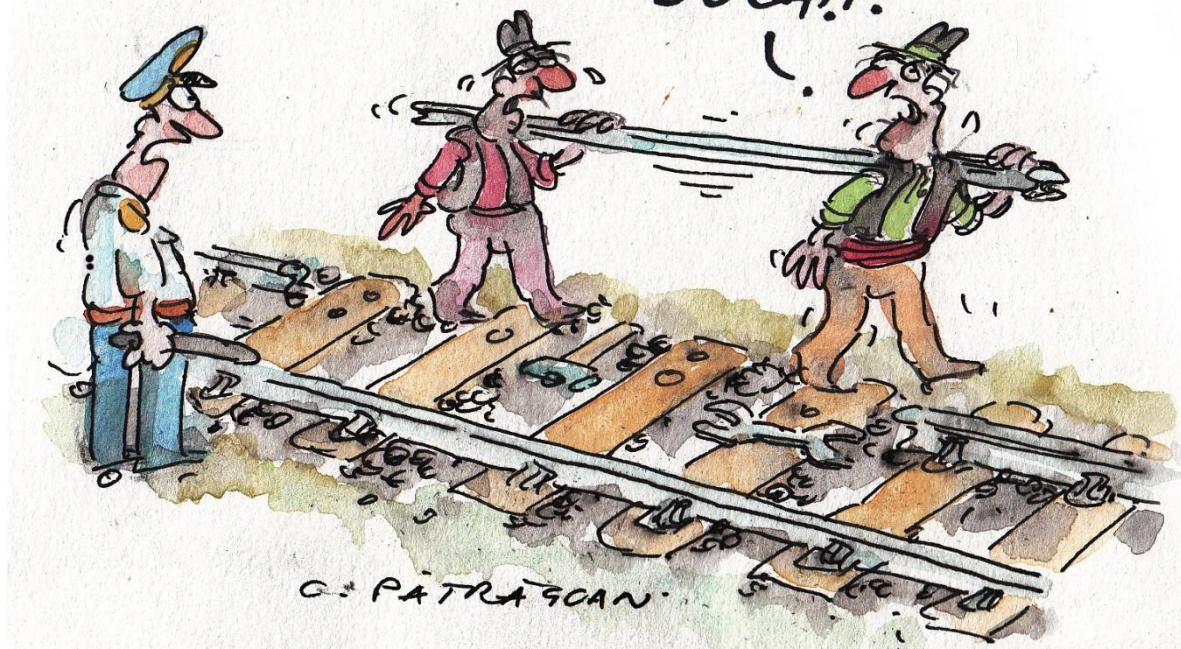
Bărbatul, tare cum e roca,
Se tot frământă,-ntr-o măsură,
Căci soața pregătește coca,
Iar el e-așa de ... umplutură.

Vasile Larco

GARIGATORA BOOKLOOK-ASTA

CE SE
ÎNTÂMLĂ AICI?

A ÎNCEPUT
PRIVATIZAREA
CFR-ULUI PE
BUCĂȚI!

Desen de Costel Pătrășcan, Brăila

NESTEMATE DIN BUZĂU

FUSTA MINI

Dacă e să sari pârleazul
Vezi că e ceva util:
S-o ridici nu este cazul,
S-o cobori, e inutil!

AVANTAJ SERVICIU

Un serviciu, bag de seamă,
E mai tare ca destinul:
Cu o slujbă de pomană,
Preotul își face plinul!

NIMIC NU SE PIERDE

Campingul de la șosea
Îi avea clienți mereu.
El venea ceva mai greu,
Ea pleca ceva mai grea.

LA A DOUA TINEREȚE

Soartei, de ar fi pe vrute,
Eu i-aș cere, ca bărbat,
Să îmi dea femeii trecute...
Nu prea mult de... majorat!

Mihai Sălcuțan

DIN ȚINUTUL TROVANȚILOR

CAPRA VECINULUI

Am vrut, la anii mei, să-mi schimb destinul,
Că cel avut mă cam ardea la mațe;
Mă minunam de capra lui vecinul...
Ce țâțe-avea, ce pulpe dodoloațe!

A mea-mi părea, așa, mai răpciugoasă,
Cu țâțele-atârând ca niște saci,
Cu pulpele sărace, și lățoașă,
Dar lapte îmi dădea cât două vaci.

N-am stat pe gânduri și-am sărit pârleazul...
Cam prea înalt, c-așa e pe la noi,
Dar am făcut, ca prostul, pe viteazul
Și m-am ales cu-o țeapă-n... ce știți voi.

Mă așteptam la mângâieri în noapte,
La șoapte dulci, cu iz de-odicolon,
Dar curviștina nu era de lapte,
Că-n țâțe-avea doi saci de silicon.

George Eftimie, Buzău

FUSTA MINI

Dacă e să sari pârleazul
Vezi că e ceva util:
S-o ridici nu este cazul,
S-o cobori, e inutil!

AVANTAJ SERVICIU

Un serviciu, bag de seamă,
E mai tare ca destinul:
Cu o slujbă de pomană,
Preotul își face plinul!

NIMIC NU SE PIERDE

Campingul de la șosea
Îi avea clienți mereu.
El venea ceva mai greu,
Ea pleca ceva mai grea.

LA A DOUA TINEREȚE

Soartei, de ar fi pe vrute,
Eu i-aș cere, ca bărbat,
Să îmi dea femeii trecute...
Nu prea mult de... majorat!

Mihai Sălcuțan, Buzău

FOCURILE VII DE LA BUZĂU

FIECARE CU CE ARE...

Pentru-ntâietate,
În literatură,
Unii dau din coate,
Altele - din gură

HE, HE...

Tare fuse faza
Ce s-a derulat,
Pentru dânsa raza
E (la cap) pătrat

ÎN ARHIVA D.N.A.

Atâtea dosare
Stau vraf
Și toate-s murdare
De praf (?)

Ica Ungureanu

CONTROL... STÂLCIT!

-Bună ziua! Actele la control!
-Nu le am la mine.
-Foarte rău. Cum te numești?
-Bască Moș.
- ... Ai glume în program cu mine?
-Nu, domnule polișist, așa mă cheamă. Puteși să verificași.
-Știu eu ce-am de făcut. Nu-mi da dumneata sfaturi. Data nașterii!

-31 decembrie 1968.

-Părinții cum se numesc?

-Bască Nișă, tata și Bască Vușa, mama. Înainte o chema Batic, dar lumea din sat îi spunea Broboadă.

-Bun. Baza, verifică o persoană. 31 decembrie 1968. Bască Moș.

-Nu Moș, domne! Moș.

-Termină cu glumele! Zi, baza, te-ascult... Aha! Omu' e pus pe mișto. I-auzi, cică îți spune Bască Moț, nu Moș. Ești glumeț azi.

-Domne, asta am vrut să spun, că nu mă cheamă Moș, ci Moș.

-Deci continui. Unde ești născut?

-În Văscăuși, județul Vaslui.

-Nu te astâmperi.

-Domne, dumneata nu înșelegi că nu pot să-l pronunș pe ș?

-Cum nu poți, domne, că tocmai ai spus ș.

-Domnule, nu pe ș ăla normal nu pot să-l spun, ci pe ș ăla ca un t cu codișă.

-... Aaaa, gata, am priceput. Nu reușești să spui ț.

-Exact, domne, în sfârșit, ai înțeles! Ops! Tocmai ce-am spus... ț! Minune!

-Minune, ai? Ce glumeș ești dumneata. Să-și dau eu o sancțiune contravenșională, să-și treacă de... Ptiu! Fiși-ar defectul să-și fie, că m-am pricopsit cu el.

-Îmi pare rău, domne... Ce să zic.

-Ieți din fașa mea! Dispari! Ai șanță că mâine e Moț Nicolae și că trebuie să-i cumpăr un cășel fiică-mii, că vedeai tu! Ptiu! Mai bine tac din lură, că cine țtie ce prostii o să mai pic! Na, că le-am astemecat de le-a săgit cardu'!

Florin Alexandru, Collombo, Constanța

HAI-HUI PRINTRE EPIGRAMIȘTI

EFFECT DE SECANTĂ

Se poartă pe ciolan răzbel,

E un miros ca de haznale,

Fiindcă-n statul paralel

Se poartă lupte inegale! **Valentin David**

GHINION (an)

Nici ca hoț sau amant

Să nu fii când îți sună -

Pe un ton enervant -

Ro-alert...de furtună! **Mihai Haivas**

EDUCAȚIA SEXUALĂ ÎN ȘCOLI

Educația sexuală

La copiii de la școală,

Dacă vrei bine să știi,

Vor acei ce n-au copii **Adrian Timofte**

ASTA-I SITUAȚIA!

În guvernul nostru-ncap

Doar miniștri fără cap,

Fiindcă cei mai scilpitori

Sunt mereu cu capu-n nori. **Ion Diviza**

NE ONOREAZĂ UN MARE GRAFICIAN SATIRIC

-NEPRIETENOASĂ PLANETĂ! LA NICI ZECE MINUTE DE LA ATERIZARE, NE-AU DISPĂRUT ȘTERGĂTOARELE, OGLINDA RETROVIZOARE ȘI ROATA DE REZERVĂ!

Desen de Mihai Matei

UN ALT PRIETEN BUZOIAN

UNUIA ÎN BERBEC

Pe Miorița lui bălaie
El a iubit-o de cârlan,
Dar ea, cu mintea sa de oaie,
L-a înșelat. Cu un cioban.

TROCUL ÎN CĂSNICIE

Amețit de băutură
S-a întors pe înserat;
Ea a dat nițel din gură,
El i-a dat... i-a dat... i-a dat...

Florin Rotaru

Booklook nr. 76 pg. 26

CĂ NU MĂ LAS...

Au fost nevinovatele iubiri,
La școala veche de băieți și fete,
Când aruncam, timide doar, priviri
Și îmi scriam iubirea pe bilete.

Abia târziu - trecusem de liceu -
Când viața e intensă și ardentă,
M-am dezghețat, într-un sfârșit, și eu
Și m-am iubit cu cea mai cea
studentă,

Repartizat la CAP Băicoi,
Că absolvise la Veterinară,

Acolo, printre cai și vaci și oi,
O întâlneam pe "toarșa" secretară.

Dar a venit celebra răzmeriță -
Oricum de CAP eram sătul
Și-atuncea m-am lipit de-o "șoferiță"
Ce aducea chiloți din Istanbul.

M-a părăsit, că sunt "trecut, sărac",
Dar n-am rămas cu dragostea pe-afară,
Că, trist și melancolic, ce să fac,
M-am consolată cu o pensionară.

S-a dus. Acum, cu dragostea-i mai greu-
La șaptezeci, oferta este slabă,
Dar nu mă las, mulțam lui Dumnezeu
Că mi-am găsit, pe internet, o babă.

Petre Ioan Gârda, Cluj-Napoca

Sunt disponibilă! Fată veselă și fără inhibiții

M.B.B. RISIPITOR DE EPIGRAME

REPETABILA ISTORIE...

La-Nalta Poart-atunci, peșcheș,
Baban dădeai pentr-o belea!
Dar azi, aceeași sumă, „cash”,
La-Nalta Curte-i doar safta!!

DRAGOSTE ȘI DELICATESE

Antricot și-un vin de clasă,
Cu draga mea am savurat!
N-a fost propriu zis o masă,
Lâng-o reclamă-am salivat...

NEDUMERIRE

Nu pot să tac, trebuie spus!
În U.E. totu-i cam pe dos,
Căci iată, ne privesc de sus,
Toți cei din Țările de Jos...

DILEMĂ DE ZIUA SOȚIEI

De gânduri azi sunt măcinat
Soției ce să-i iau în dar,
E ziua ei și așadar,
Bani din poșetă i-am luat.

PILULELE DOCTORULUI... ÎN PSIHOLOGIE

MOȘTENIRE

Mușcând în Rai din măr oprit,
Adam pe toți ne-a pedepsit
Să jinduim de mici la seva
Din merele suavei Eva.

LA UNELE ANGAJĂRI

Fiindcă-i concurență mare,
La posturi au acces doar cei
Ce dau dovadă de valoare,
În... euro, dolari sau lei!

LA ANIVERSAREA CĂSĂTORIEI

Felicitări, cadouri din import,
Distracție, prieteni, vin de soi,
Iar la sfârșit... cireașa de pe tort:
De luni se mută soacră-mea la noi!

UNOR POEȚI „MODERNI”

E clar, cum e cuprinsul unei jalbe,
Că de un timp, la unii, poezia
E scrisă-n versuri chiar atât de albe,
Încât se cam confundă cu hârtia!

CRIZĂ CU SPECIFIC ROMÂNESC

La noi, guvern de second hand având,
Intrarea-n criză e cu toți deodată.
Ieșirea e... cu popă, ordonată...
Și deci nu dați năvală, stați la rând!

DE N-AR FI FOST MĂRUL LUI ADAM

Dacă pe-Adam și Eva un măr nu-i ispitea
Și supărat, Preasfântul, din Rai nu-i izgonea,
Pustiu era Pământul și de-aicea drama,
Că nimeni n-ar fi fost... să-mi guste epigrama!

DIFERENȚA ÎNTRE PROST ȘI DEȘTEPT

Deșteptu-și știe limita și-n fine
El de la prost învață câteodată;
Dar prostul nu, deoarece, vezi bine,
La el prostia e... nelimitată!

MOTIVUL PĂCATULUI PRIMAR

De plictiseală-Adam și Eva au mușcat
Din mărul interzis atunci, fiindcă, vai,
Monotonia te împinge la păcat
De te apucă dracii... chiar de ești în Rai!

UNUIA CARE VISA SĂ AJUNGĂ ARTIST

A auzit că-n viață e ușor
S-ajungi artist, de ești un visător
Și să-și îndeplinească visul dulce,
A hotărât că-i bine... să se culce.

DUPĂ VIZITA LA CHIRURG PLASTICIAN

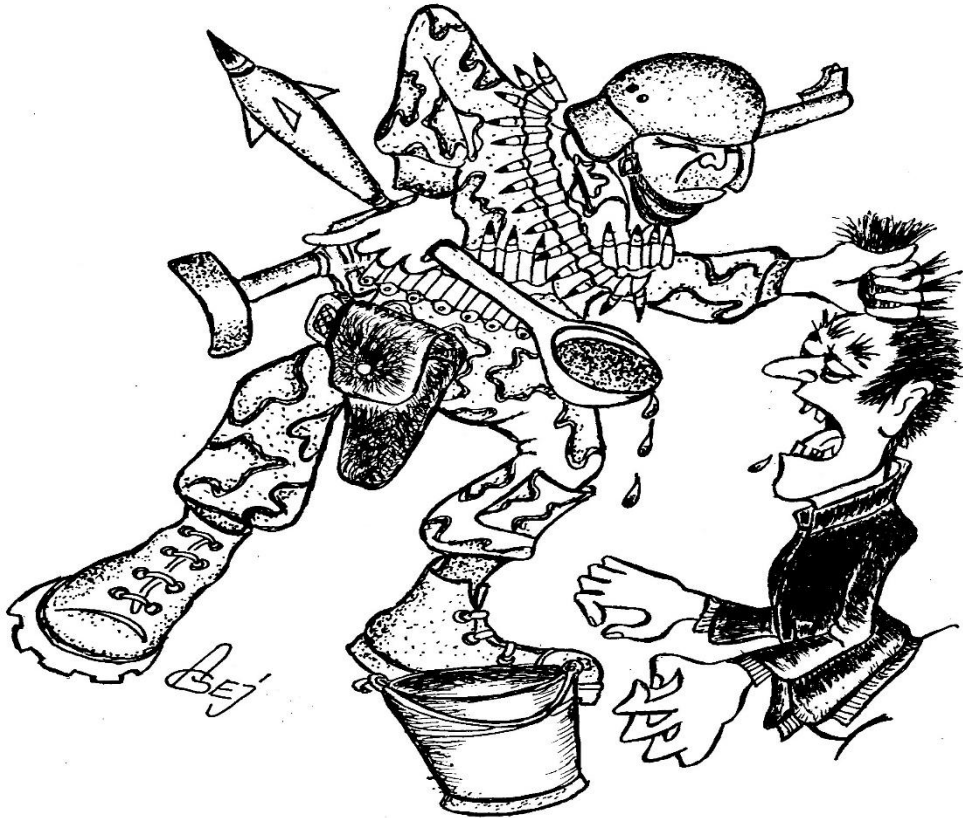
Văzând o splendidă făptură,
Să-i stea-n loc inima și basta!
Dar când porni să dea din gură,
Își dete seama că-i nevasta!

Dr. Psih. Gheorghe Bălăceanu

Grup de admiratoarea ale epigramaștilor

Booklook nr. 76 pg. 28

Gheorghe Bejenaru, un grafician vizionar! Desen din anul 1993

MAESTRI BÂRLĂDENI

GUVERN DE TRANZIȚIE

La negocieri se-arată
Ce ofertă dă Guvernul,
Dar mi-e teamă înc-o dată,
C-am pierdut și-acuma... trenul!?

ROMÂNIA...DUPĂ 30 DE ANI

Spun, azi, unii cu cinism,
Că avem capitalism:
Dar se vede... PAS cu PAS,
Că nimic nu ne-a rămas!

ÎNTRE DORINȚĂ ȘI PUTINȚĂ

(argheziana)
Bătrânelul, la terasă,
Invita o fată-acasă,
Dar un gând nu îi da pace...
Dac-acceptă, ce se face?!...

Max Opaif, Bârlad

STIHURI CANDAIENE

OLTENEASCĂ

Plecai și io la târg, să vezi saftea!
De mă sculai devreme, dimineață,
Nu cred că ceasu' unșpe arăta,
Să casc un pic mai mult gura prin piață,
Da' nu mă laud, nu e firea mea,
Ca mine negustor, nu-i altu-n viață:

Luând în fugă praz, niște măligă,
De brânză doar nădejde mai era,
Cățaua aia proastă-a lu' Cotigă,
Din lanț scăpată, precum se vedeă,
Că-i atârna de gât doar o verigă,
Tot după mine, vere, se ținea,

Ajuns în târg, potaia după mine,
Io cunoscut ca om cu maniere,
Un șut să-i trag, da' nu îmi ședea bine
Să mă confund cu-atâtea hahalere,
Că înjurai în gând de-așa rușine
Și pe Cotigă și pe-a lui muiere,

Da' fi-su-Ion, mă vede și mă-ntreabă
Cât vreau pe javră, c-arăta de soi,
Și-i cer așa, doar să mă aflu-n treabă,
Vreo douăzeci de mii de lei de-ăi noi,
Că lumea, auzind, sări de grabă,
Se adună nebună dând puhoi,

Și-ntr-o clipită, cât ai zice zău,
Dădui cățaua, frate, luai și plata,
Făcui și cinste cu niște trăscau,
Da' cât de bucuroso fuse și tata...
Îmi dete Ion pe ea, (nu-i băiat rău!)
Două pisici de zece mii bucata!

Valeriu Cercel, Canada

EPILIGAMENTE

SCRIERE GRĂBITĂ

Opere ne-periate,
La iuțea publicate,
Sunt post-factum corectate
Cu notițe gen-erate.

À LA TURCA...

Cu al său catamaran,
O minune de confort,
Ancorează Suleiman –
Că doar are pașa-port.

ARHEOLOGICĂ

Mitologice valute
Au găsit săpând pe plaur:
Drahme-n Ilion bătute,
Taleri, guldeni ș-un cent-aur.

CORBU' FĂRĂ VULPE

Corbului arhetipal
Cașul i-a căzut în iaz;
Moare-acuma de necaz,
Salivând la caș-ca-val.

LA CURSE

Doi șahiști, pe hipodrom,
La ghișeu la coadă stând,
Au ajuns cu banii-n pom,
În neștire re-mizând.

IN VINO...

Băutor de anvergură,
De un timp, ficatu-l doare;
Și tot caută o cură
Pe la cramă... vin-de-care.

Sorin Finchelstein, Canada

DEFINIȚII IMAGINATE DE UN EPIGRAMIST

ENOTECĂ

Vin turiștii de departe,
Gustă și apoi susțin:
„E-o colecție aparte...
Numai vin!”

ARCAN

Bun la vitele fugare
Sau la tinerii pe care
Îi duceau, câteodată,
Doar cu forța în armată.

OCINĂ

E o bucățică bună,
Însă, după câte știi,
Toți vecinii pot să spună
Că s-a dat din tată-n fiu.

MOȚI

Merg pe Muntele Găina
Să își caute femei
Și – mi-a confirmat vecina –
Alții nu încap de ei!

EGUMEN

E un lider respectat
De acei ce cred și speră,
Iar departe de păcat,
Viața lui e austeră.

SERTAR

La familii mai sărace
Sau de viță nobilă,
El întotdeauna face
Parte dintr-o mobilă.

EXACTITATE

Sunt convins că am dreptate
Și-o susțin aici, în plen:
E o mare calitate
Și o are doar... Big Ben!

AMNISTIERE

L-au închis c-a tot furat
Cu perseverență,
Însă l-a eliberat
Actul de... clemență.

ABIA

Multe variante n-ai:
Unii-i zic dificultate
Sau un fel de chiu cu vai,
Tipic pentru... greutate.

REA

Asta-i și părerea mea,
Chiar de-i oarecum comună,
Când se spune despre ea
Că-i deosebit de bună!

LIANȚI

Nu sunt atâteștiutor
Și nici nu promovez culturi,
Dar sunt convins că rolul lor
E doar să facă legături.

RACLE

Sunt modele diferite,
Pe mărimi sau pe culori,
Și-s din vreme pregătite...
Poți să mori!

REGINĂ

Umblă-ntruna-n lung și-n lat,
Dar de va cădea la... pat,
Fii convins că are-o miză:
O remiză!

TÂRȘ

Chiar de-i mic și afectat
De nivelul lui de trai,
Nimeni nu l-a confundat
C-un bonsai.

Grigore Cotul, Bistrița

SLALOM PRINTRE ÎNAINTAȘI

UNUI PICTOR

Mi-am spus adeseori în taină,
Văzând că nu faci nici o brânză:
Când n-ai cămașă pe sub haină,
De ce mai strici atâta pânză?

LUI PUIU IANCOVESCU

Protestăm cu indignare
Împotriva făr-de-legii!
Puiu-l cheamă, dar nu-nseamnă
Să-l mănânce fript colegii!

Virgiliu SLĂVESCU

BĂRBAȚII

Părea, pe când mi-era iubită,
O primăvară însorită,
De când a încetat să-mi placă,
E-un anotimp cu promoroacă.

MASCĂ

În ochii lumii vrând să pară
Că nu-i decât un pierde vară,
Se dovedește, în răstimpuri,
Un pierde patru anotimpuri!

LUMÂNAREA

Ceară cu fitil vâscos,
Ce se-aprinde - Doamne, iartă!-
Mult prea rar c-un gând pios
Și prea des când cauți ceartă.

Gheorghe STERIADE

SACRIFICIU

Merge la spital s-o vadă
Și ea geme: -Mor, Marine!
Lui nu-i vine să o creadă:
"Faci tu asta pentru mine?"

UNUI ÎMBROBODIT

Mlădie, tânără, sprintară,
Nevasta lui cu gât superb,
E-n adevăr o căprioară,
Dar și el e un falnic cerb!

Leonida SECREȚEANU

DIN LUMEA ANIMALELOR

Cu povețe, cu percepte,
Mai cu mila, mai cu sila,
Mulți au criticat cămila,
Însă n-au putut s-o-ndrepte!

PROUSTIANĂ

Adeseori pe-ascuns, dar și pe față
Am risipit atâta timp în viață,
Dar cel mai de folos l-am petrecut,
În căutarea... timpului pierdut!

EPITAF UNUI MIC FUNCȚIONAR

O viață-a tras ca un hamal
Ca din măgar s-ajungă cal
Și visul i s-a-nfăptuit,
Că cine-a vrut l-a călărit...

Constantin SACHELARIE

VALOAREA EPIGRAMEI

Mă-ntrebă un negustor:
- Cam cât iei pe-o epigramă?
- Drept să-ți spun, mulțumitor,
Două-njurături de mamă!

DESTĂINUIRE

Nevastă, recunosc cinstit:
La început, am mai greșit!
C- așa-i, să știi, în tinerețe,
Greșește omul... ca să-nvețe!

PROVERBIALĂ

"Cine știe multe moare",
Zice-așa o zicătoare.
Câte știe soacră-mea
Și-uite, moartea n-o mai ia.

Alecu SANDA

UNUI EPIGRAMIST

Epigrama ta, maestre,
E ca fata fără zestre,
Vin, se uită toți la față
Și o lasă-așa... uitată.

Marin SORESCU

REVERENȚĂ PENTRU UN MAESTRU EFECTELE MIRACULOASE ALE VINULUI

*Oare domnul din prim-plan bea la două pahare
sau văd eu dublu ?*

* Cetățeanul Gigel Poșircă din Niculițel a dovedit o deosebită rezistență la băutură. După o noapte de chef, respectivul a amețit ușor numai după ce un conviv l-a lovit în moalele capului cu o sticlă de Cabernet-Sauvignon din 1969.

* În același scop, Marin Antal, nostrum pe un vapor ancorat în portul Bușteni, a fost pocnit cu o sticlă de șampanie, după care a fost lansat la apă pentru trezire.

* În cartierul Militari s-a deschis o nouă crămă. Autorul efracției de acum două nopți este un spărgător miop care a confundat casa de vinuri cu o casă de schimb valutar.

Profitând de ocazie, omul a consumat Fetească regală în valoare de 526 de euro la cursul de 4,56 lei.

* Seceta de anul acesta a avut efecte nedorite și în podgorii. Producătorii din Valea Călugărească n-au avut apă suficientă, motiv pentru care au fost nevoiți să boteze vinurile cu vermut.

* Pompeius Cramer, bariton în stația de metrou Eroilor, și-a pierdut vocea într-o crămă din Drumul Taberei. Se pare că i-a căzut în oala cu vin, după care a ajuns pe gardul de vizavi de unde a dispărut fără urmă.

* În toamna aceasta, mustăriile din emisfera sudică se vor deschide la primăvară.

RECORD NAȚIONAL: *Socotind vânzări prospere/În valoare de mulți bani/S-a băut mai multă bere/La Cotnari și Drăgășani.*

GHID DE CULTURĂ GENERALĂ

Motto: Numai prin cultură vom supraviețui. (Miciurin)

PORUMB= Salvarea lui Cristofor Columb care, atunci când a pus-o de mămăligă pentru că n-a descoperit India, a putut să se laude cu un știulete ceva mai mare.

CARTOF= Singura explicație pentru care locuitorii statului Colorado au nasul borcănat și gândaci de bucătărie.

MENTĂ= Ceaiul pe care funcționarii publici îl încălzesc aprinzând focul prin frecare.

PĂPUȘOI= O femeie bine crescută pe care, dacă totuși vrei s-o cucerești, trebuie s-o gratulezi cu același eficient Păpușă mică.

CASTRAVETE= Una dintre paradoxalele fantezii feminine: îl visează în taină ca să și-l pună pe față tăiat în felii.

MĂRAR= În unele cazuri, este singura dovadă că tradiționala noastră cultură a fost pusă pe picioare.

PERLE= Din cauza deficitului bugetar, cultura noastră n-are bani și pentru așa ceva.

Mihai Frunză de pătrunjel importat din China

Booklook nr. 76 pg. 33

EPIGRAME DESPRE SOȚII (autori din ceruri)

SOȚIEI

Te văd în fiecare zi,
Izvor de bucurie
Și, Doamne, cum te-aș mai iubi
De nu mi-ai fi soție!

Eugen Albu

SOȚIA BĂNUITĂ

Soțul o tot spionează,
Dar și ea se revanșează;
C-un vecin de la etaj
Face... contraspionaj.

Sorin Beiu

SOȚIEI MELE

Pusă masa ori nepusă,
Tu mereu cu capsă pusă...
Să ți-o scot aș încerca,
Dar... mi-e că va exploda!

Apollo Bolohan

SOȚIEI MELE

De-mi faci capul calendar,
Las la voia dumitale
Să reduci din el măcar
Sărbătorile legale!

D.F. Ionescu-Ghindenii

UNEI SOȚII

Atunci când ea s-a măritat,
Bani n-a avut, dar a uitat.
Acum, când au ajuns cărunți,
Îl ia pe soț... la bani mărunți.

I.V. Maștei-Buhăiești

UNEI TINERE CĂSĂTORITE

Mare-ți fuse ghinionul
Când te măritași cu Nae!
Căci ți-a aplicat dictonul:
Două inimi și-o bătaie!

Dion Mardan

UNDE-S DOL...

Și-apoi dac-a ta soție
Și cu altul mai trăiește?...
- Bravo lui și bravo ție:
„Unde-s doi puterea crește!”

Gheorghe din Moldova

UNEI SOAȚE

Soția mea, n-am ce să zic:
Nu pot să zic de ea nimic
Și chiar de-aș vrea să zic ceva,
N-am când să zic... că zice ea!

Mircea Pavelescu

SOȚIEI MELE

Deși-s cam mărunțel de stat,
Tot n-am rămas neînsurat:
M-a luat o fată- așa cum sunt,
C-avea nevoie de... mărunțel.

Gheorghe Penciu

SOȚIEI CICĂLITOARE

Înainte, la porțiță,
Îți ceream să-mi dai guriță,
Astăzi, însă, ce n-aș da
Să mai scap de gura ta!

V.D.Popa

SOȚIA

E femeia ideală:
Vorba rea nu mi-o întoarce,
Îmi gătește și mă spală,
Mă usucă și mă stoarce.

Gheorghe Suciu

REPROȘUL SOȚIEI

Nu mă mai săruți pe sân,
Motivând că ești bătrân,
Dar, pe una tinerică,
O pupi și pe păsărică.

Florea Ștefănescu

SOȚIEI MELE

Femeile se nasc cu-adevărat
În ziua sfântă când s-au măritat.
Și dacă număr anii, se explică
De ce și-acum e tot o tinerică.

Mircea Trifu

SOȚIE IDEALĂ (amfibrahic)

O-njur cum la gură îmi vine,
Dar nu ia ca altele foc:
(Cu stânga n-aude prea bine,
Cu dreapta n-aude deloc!).

Nichi Ursei

Selecție de Mihai Haivas

DIN PĂCATELE LUMII - LENEA

NEPĂSĂTORUL

Printre *leneși* poți să-l numeri,
Că nu pune, orice-ai zice,
Umărul ca să ridice,
Ci ridică doar din umeri.

Sorin Beiu

SEZONISTUL LENEȘ

Un *leneș*, invitat de rude,
Pe plajă-ntins se tolănește.
Măcar acolo să asude.
Că la birou nu reușește!

Sorin Beiu

BOALĂ INCURABILĂ

Nu tifos, hepatită, ciumă,
Ori gripe, SIDA infernală...
Azi *lenea*, blestemată „mumă”
E molima națională.

Dan Căpruciu

LA GROAPA UNUI LENEȘ

Lacrimi oprîți potopul,
Nu stricați a gropii tihnă!
Leneșul muri cu scopul
De-a ajunge la... *odihnă!*

Z. Controlor

LENEȘ INCURABIL (dactilic)

Lenea dintr-însul nu pierе,
Lucru, de fapt dovedit:
Până și-n luna de miere,
Trântor să fie-a dorit.

Mihai Haivas

MUNCA FACE OMUL „OM”

Mi-a șoptit în grai molcom
Un străbun, nu prea limbut:
Să te faci prin muncă om,
Nu s-ajungi un om făcut!

Dimitrie Jega

DEZACORD

Văzând femeia, ca persoană,
Luptând cu viața-n ritm turbat,
Eu neg că *lenea* e cucoană,
Ba chiar pretind că e.. bărbat!

Titus Olteanu

UNUI LENEȘ CARE S-A ÎMBOLNĂVIT

A plâns de bucurie
Când medicul l-a anunțat
Că o să fie vindecat
Prin... somnoterapie!

Giuseppe Navarra

FĂCĂTORULUI DE NIMIC

Evitând pe cei cu sapa,
Are grijă toată ziua:
Ba să nu se verse apa,
Ba să nu-i ia altul piua!

Sorin Pavel

CHIULANGIUL

E pacientul ideal -
De boală sigur se dezbară -
La medic n-a venit să ceară
Decât... concediul medical!

Sorin Pavel

UNUI MINISTRU (amfibrahic)

Ministre, ți-am scris o scrisoare
Și nu știu, severa-ți tăcere
E probă că ești o *putere*,
Sau spune că ești o *putoare!*

Cincinat Pavelescu

UNUI LENEȘ

Această *lene*-a lui Ionel,
Cred c-a ajuns proverbială;
Și respirația vrea el
Să-i fie... artificială!

Gabriel Teodeorescu

UNUI CERTAT CU MUNCA

Noul an să te îmbie -
În imensa-i bunătate -
Să înveți o meserie
Că le-ai încercat pe toate

Ștefan Tropcea

Selecție de Mihai Haivas

Motto: "Buruiană de leac"

DESCÂNTEC DE INIMĂ REA

(pamflet)

Cică era odată, într-un sat din Botswana, tocmai în inima savanei (că acolo mai găsești țărani autentici), un venetic inimos care a ieșit să-și semene țarina. Pesemne îi încolțise în inimă dorul de-acasă, de unde fugise de foame și se gândise că e rost să scoată o recoltă exotică de țelină, la mare căutare printre nevolnicii de pe celălalt continent. Ei, și cum se porni la lucru bietul om, pe inima goală și fredonând un cântec de inimă albastră, iaca se nimeri să treacă pe-acolo vrăjitorul satului, responsabil cu lansarea de rachete antigrindină și cu alte practici woodoo specifice locului. Curios nevoie mare, moșul băștinaș îl iscodi:

- Ziua bună! Da' ce semeni acolo, omule? Mai bine puneai răsaduri, se vede că ești străin și nu te pricepi la soluri... De unde

ești de loc și cum de te-ai pripășit pe meleaguri africane?

Sub grindina de întrebări, scos din ale lui, țăranul își întrerupse operațiunea de însămânțare și răspunse cam sec:

- Bună să-ți fie inima, tataie. Iaca, sunt de peste mări și țări și bag în pământ niște monede naționale d-ale matale..., poate v-o crește PIB-ul!

Vrăjitorului nu-i pică prea bine la inimă exprimarea lipsită de diplomație și făcu asupra parcelei un semn ocult, urmat de o scurtă incantație, balmăjind ceva de neînțeles, cam ca o formulă chimică învățată în tinerețe, la o facultate din România.

- Mhm... Apoi unde ți-e comoara, acolo o să-ți fie și inima, țărane! Ce semeni, aia culegi, că așa-i paradigma. Bagă de seamă să nu te năpădească buruienile!

Omul mulțumi printre dinți cu o înjurătură buruienioasă neaoșă, văzându-și mai departe de cultivat ogorul. Nici nu bănuia el că o urare africană făcută din inimă poate fi o predicție de specialist. Nu trecu mult și, ca prin magie, după ce răsări soarele, răsări și tezaurul pe moșie: ici-colo, ițite câteva bancnote de Botswana, care mai de care mai valoroase. Țăranului îi râdea inima și se simțea ca un chiabur în devenire.

- Phii, bună trebușoară: semeni țelină și iese valută forte. Așa-i când faci treaba cu inimă; iaca m-am pricopsit, a dat norocul peste mine, să vezi acuși viață în roz!

Dar bucuria omului ținu cât o ploaie în deșert, căci peste un timp, cam pe la vremea prașilei, crescuseră niște buruieni dese, cu floricele roz, că de-abia se mai zăreau bancnotele de Botswana. Vorba ceea, așa belșug de bani să fie la dușmani...

- Amar de mine, păcatele mele, zise țăranul în limbaj explicit, asta-i „floarea țigăncii”! Pocit la gură a mai fost vrăjitorul ăla, în paradigma mării lui de pârilit!

Nu-și termină bine sudalma, că văzu trecând pe-acolo o adevărată cadână de Ferentari, ivită ca o Fata Morgana printre dune de nisip. O damă de cupă D, cu mers legănat de cămilă și ochi de diamant neșlefuit: la o asemenea apariție de infarct, țăranul își aminti brusc de țara de origine. „Poate m-o ajuta asta la prășit”, gândi el, fluierând-o:

- Ffiiu! Fă, ia stai oleacă! Cum te cheamă? Nu vrei să faci un ban grămadă?

„Aia-țigăncii” îmi zice, na! Ce te-nteresază, vrei să-mi ciordești datele? Or vrei să-ți găcesc? Ai un foc la inimă, așa-i?

- Nu, fă, că mi-a mai ghicit unu' și m-am lecuit. Te-aș tocmi numai să culegi urzica asta moartă, că-mi înăbușă recolta.

- Haoleu, las-o, bre, moartă! Cules, auzi... Ales-bules! Unde-ai mai pomenit neam dă neamu' meu să muncească?! Păi, ce, așa fraieră mă crezi?... Da' despre ce recoltă vorbești, că io văz dăcât buruieni dă leac?

- Păi, aș avea colea o mică avere, da' mi-au năpădit-o sărăciile astea.

- **Lamium purpureum**, așa le zăce științific... Bre, nu vreau să-ți fac inima rea, da' mai bine investeați în bitcoi d-ăia. Te făceați bișnițar cinstit. Acuma, na, pă inflația asta, io aș putea să-ți dăscânt, să te-nvăț care-i șmenu pă piață, cum să faci să-ți iasă socoteala..., să-ntocmești graficu' dă curbă hascendentă..., să ieși pă profit la lovele, mă-nțalegi? Hai că nu cer mult, dai și mata câteva procente acolo. Ce zăci, te bagi?

- Fă, eu m-aș băga, da' ce fac cu buruienile astea, că-mi crește tensiunea când le văd?!

- Ete, le faci infuzie... Ho, bre, nu mai pune la inimă, că viața-i scurtă! Are mandea erbicid, căcălău! Ce te miri așa? Că doar am absolvit Horticultura magna cum fraude... Ehe, în studănție l-am cunoscut și pă barosanu' meu. Mare vrăjitor, mânca-ț-aș, te făcea din vorbe. Cică valorez cât trei cămile! Cu vrăjeli d-astea m-o fermecat: inima făcea bum-bum, noi bam-bam... Ș-uite-așa am venit după gagi, în Africa. Aici'șa nu mă mai ginesc gaborii, că-s camoflată...

- Lasă, fă, C.V.-ul, că nu ești la interviu. Hai, zi repede, care-i planul?

- Păi, strategia dă afaceri pă scurt: după ce curățăm terenu', punem cânepă; ori mai bine țalină, că-i marfă dă contrabandă. Îți vând io ceva sămînțe mișto. Fertilizăm, producem... Hapropo, fac io rost dă certificat dă producător. Apoi vindem la negru, pricepi? Rupem inima târgului!... Haoleu, da' ce-ai, bre, ț-e rău? Ce te-ai muiat așa? Ești slab dă inimă, ori te-a bătut soarele-n scăfârlie? Ia d-aci niște infuzie dă aia țigăncii, că-i bună la melancholie, să te mai întărești!.. Hai să-ț' dăscânt dă deochi, dă inimă rea!... Hai, un dăscântec dă mio-card... Pă unde-l țai?.....

Violeta Urdă, București

DOAMNĂ DE ONOARE ÎN LUMEA EPIGRAMIȘTILOR

SPRE LUMEA DE APOI

La crematoriu, vede-oricine,
Râd toți, nu-i lumea supărată
Văzând că fata-i arsă bine,
Cum nu a fost ea vreodată...

TALENT PEDAGOGIC

Învățătoarea-i cadru îndrăgit
Că pe un leneș cu păcate certe
Din nou drăguța nu l-a pedepsit...
Pe tatăl lui, tot n-a putut să-l ierte!

ISTORIA

Chiar Herodot, al său părinte,
Iubind-o tare și cu foc,
N-a educat-o mai deloc
Și de atunci ea tot ne minte.

VICLENIE

Cu anii n-am făcut risipă,
Dar timpul e așa perfid...
Când vreau să îi mai fur o clipă,
Mă și condamnă cu un rid!

ȚARĂ DE VIS

Suntem răsfățați de soartă
Și de harnicii cărmaci;
Munții nostri aur poartă,
Străzile - aurolaci.

RECORDURI SPORTIVE

Un nou record s-a stabilit
Și face cinste țării:
La noi cu mult s-a depășit
Și limita răbdării.

Florina Dinescu, Ploiești

SĂ NE ADUCEM AMINTE

ÎMPĂRATUL FOST CIZMAR

(după "Împărat și proletar", de Mihai Eminescu)

Pe malul Dâmboviței, cu șapca lui de gală,
Cizmarul trece palid, în gânduri adâncit.
Îi pare rău de anii când nu mergea la școală,
Căci azi, storcându-și mintea, nu-i ies la socoteală
Mai multe miliarde din câte-a cheltuit.

Socoate, tot socioate, pe degete, firește,
Câte-a-nghițit canalul, câte palatul nou,
După o vreme, însă, din nou se poticnește,
Căci adevărul simplu, voit, îl ocolește
Și ia iar socoteala de la-nceput, mereu...
Socoate, deci, cizmarul, neîncetat socioate
Și lumea o privește în juru-i cu obidă,
Căci orologiul vremii să-l țină-n loc nu poate
Măcar până își vede palatele-înălțate
Și-alătura de ele, tronând, o piramidă.
Iar el, neîntrecutul într-a minciunii artă,
În vârful piramidei să se înalțe stoic
Și-mbrobodind poporul cu vorba lui deșartă,
Avere, și onoruri la neamuri să împartă.
- Așa gândește astăzi bătrânul paranoic...
Zâmbirea lui neroadă, pe chipu-i buhăit,
Răs-retușat în ziare de nimeni căutate,
Se vrea raza ce anii aceștia îi străbate
Spre timpul demnității ce ni l-am fi dorit
Neeclipsat de steaua-i gemândă de păcare.
Căci, ce păcat mai mare și mai ucigător
Decât acela care - chiar din prostie, fie -
De-atâția ani poporul, ținut în sărăcie,
Ca vitele, din urmă, să-l mâni spre abator
Și să îți faci, din țară, familiei moșie?
Urât, pe zi ce trece, mai tare, de norod,
Întruchipând trufia atâtor potentăți,
Își face carapace din veri, cumnați și frați,
Croiți fiind cu toții pe-același calapod,
O liotă de nemernici corupți și psihopați...

Ilie Bâtcă, București

CÂNTATE DIN FRUNZĂ

CÂNEPĂ= Iată pentru ce indienii umblă cu bustul gol: își fumează cămășile!

ROȘII= Deși reprezintă majoritatea în parlament, le importăm din Turcia și din Olanda.

CEREALE= Ce reale mi se par minciunile care ne asigură că se poate mânca o pâine și la noi în țară!

SERĂ= Pentru că are un efect dăunător atmosferei, îi lăsăm pe bulgari să o folosească și să se încăl-zească global.

Mihai Frunză de pătrunjel importat din China

LA MULȚI ANI CU VOIE BUNĂ, U.E.R.!

La 10 august 2025, asociația literară Uniunea Epigramiștilor din România celebrează împlinirea a 35 de ani de la înființare. O vârstă respectabilă și o istorie remarcabilă, care conferă distincție și personalitate în arealul cultural național. Frumoasa aniversare este un bun prilej pentru a ne aminti de anii care au trecut, de a medita asupra prezentului și a scruta viitorul.

Jean-François Paul de Gondi, cunoscutul Cardinal de Retz, afirma în secolul al XVII-lea că „*Toate în lume au o clipă hotărâtoare și capodopera bunei conduceri este să o afli, să o cunoști și să alegi acea clipă pentru a acționa*”. Epigramiștii români i-au dat dreptate și chiar așa au și făcut! La data menționată, participanții la Festivalul de epigramă de la Brăila au semnat „Actul de constituire a Uniunii Epigramiștilor din România” și a ales președinte pe bucureșteanul Mircea Trifu. Inițiativa de a strânge grupările răsfirate peste tot în țară sub faldurile unui singur stindard a fost inspirată și oportună, românii se bucurau de primul an de democrație în care cenzura fusese eliminată și creatorii de umor se puteau exprima liber după o lungă perioadă de limitări. Demersul se impunea cu necesitate, existau zece cenacluri bine organizate, cu activitate laborioasă: în București și Timișoara (din 1969), Brăila (1974), Iași și Sibiu (1975), Galați (1977), Cluj-Napoca (1979), Craiova (1980), Ploiești (1981), Brașov (1987). Numărul epigramiștilor era semnificativ, producția epigramatică importantă - cărți de autor, culegeri, antologii (prima, a lui Sofronie Ivanovici, din anul 1914), apărea revista de specialitate, „Epigrama” (prima serie între 1938-1943), numeroase publicații acordau genului umoristic spații generoase.

Judecătoria Sectorului 1 din București, prin sentința civilă nr. 2322 din 13 decembrie 1990, a admis cererea de înscriere ca persoană juridică a Uniunii Epigramiștilor și așa s-a ajuns ca România să devină prima țară din lume în care epigrama are o uniune de breaslă oficializată, situație ce se menține și în prezent.

Definirea și scopul constituirii au fost prevăzute în art. 2 al capitolului II din Statut: „U.E.R. este o organizație cu personalitate juridică, apolitică și autonomă, întemeiată pe principii democratice, care își propune să militeze pentru promovarea creației umoristice în general și a celei epigramatice în special”.

În cei 35 de ani prelinși din clepsidra timpului brandul sărbătorit a cunoscut o extindere spectaculoasă, cifra creatorilor genului și a cititorilor dedicați a crescut de la an la an. Numărul cenaclurilor s-a triplat, a ajuns la 29, iar cel al festivalurilor de epigramă l-a depășit. Pe ordinea de zi a acestora figurează organizarea de concursuri pentru consacrați și începători, reguli pentru întrecere dreaptă, remarcându-se ca adevărate laboratoare generatoare de energii creatoare la care fiecare participant are posibilitatea afirmării, a cunoașterii și auto-cunoașterii aptitudinilor în raport cu ceilalți.

Postulatul unității U.E.R. a fost permanent întreținut prin acțiuni integratoare, coordonatoare și concentrative de încheiere a acțiunilor individuale în întreg, potrivit obiectivului constituirii. Promovarea *unității în diversitate și a diversității prin unitate, s-a realizat prin* conjugarea elementelor comune cu cele particulare ale fiecărui membru, prin stimularea, aprecierea și protejarea creațiilor și a dreptului de autor, prin încurajarea cunoașterii realizărilor confrăților într-un climat de înțelegere, toleranță și respect reciproc. Creatorii de epigramă sunt egali din punct de vedere al vocației, dar diferențiați de propriile aptitudini și mijloace în conceperea și punerea în operă a ideii (poantei).

Fiecare grupare epigramatică reunește sub cupola sa elite intelectuale de cel mai înalt nivel și se distinge prin amprentă proprie inconfundabilă, izvorâtă din independența

inteligenței creative. În rândurile lor sunt acceptați toți umoriștii, fără restricții, inclusiv caricaturiștii. Realizările literare îmbracă atât forma epigramei și a categoriilor înrudite acesteia – madrigal, epitafor, distih, rondel, sonet, fabulă, gazel, parodie, proză umoristică scurtă – cât și a altor genuri și specii beletristice – poezie, proză, eseu, nuvelă, reportaj, povestire, memorii. Mulți epigramiști sunt membri ai Uniunii Scriitorilor din România, ai Ligii Scriitorilor din România sau ai Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România.

Performanțele individuale sunt remarcate și răsplătite, începând cu anul 2008, prin „Premiile anuale U.E.R.”, adevărate „Oscaruri” ale epigramei ce contribuie la stimularea spiritului de competiție, la atingerea unor performanțe înalte în activitatea specifică.

Epigrama, specie literară apărută prin secolele VIII-VII înainte de Cristos a însoțit istoria omenirii, iar în Țările Române este cunoscută de secole. Primul epigramist român, Nicolaus Olahus (1493-1568), apreciat pentru săgețile îndreptate împotriva metehnelor contemporanilor, era prieten apropiat al lui Erasmus din Rotterdam și a ajuns regent al Ungariei în anul 1562. Antioh Cantemir, fratele domnitorului Dimitrie Cantemir, care a cărmuit în două rânduri Moldova (1695-1700) și (1705-1707) și a devenit unul dintre fondatorii limbii ruse literare moderne, a fost realizator de epigramă. Anvergura europeană a celor două personalități menționate exemplifică convingător adevărul potrivit căruia epigrama românească este parte componentă a celei universale, de care nu poate fi evulsionată. Generațiile de români școliți în capitalele vestului, aflați în permanentă legătură cu valorile culturii europene și universale, au ridicat creația mordantă pe cele mai înalte culmi.

În prezent, epigrama românească are o răspândire extinsă în întreaga lume datorită simpatroților care locuiesc în Serbia, Israel, Canada, SUA, Italia, Anglia, Germania, Spania, Elveția. Frații de sânge din Republica Moldova, cel de al doilea stat românesc, sunt membri marcanți ai uniunii. În colecția „Epigrama 2000” a Uniunii Epigramiștilor din România, ce a trecut de 40 de titluri, au fost publicate mai multe volume în care epigramele scrise în limba română au fost traduse în franceză, italiană, engleză, spaniolă, germană, latină, rusă, polonă, greacă, maghiară, mongolă, sârbă, norvegiană și turcă.

Uniunea Epigramiștilor, cunoscută și recunoscută în întregul spațiu cultural românesc, nu este privită ca o grupare oarecare, ci ca o echipă alcătuită din creatori preocupați de promovarea și încurajarea umorului de calitate, de stimularea spiritului petulant în observarea lumii înconjurătoare, de găsirea de iznoave și tălmășaguri originale, a unor forme de exprimare ale gândirii caustice în mod responsabil, fără lezarea moralei publice. Cu alte cuvinte pentru tot ce conferă epigramei statut de operă literară și nu de bășcălie sau ironie de prost gust. Cicero atrăgea atenția că „gluma e ca sarea – e bună când nu depășește măsura” și epigramiștii țin cont de acest sfat.

Epigrama este oglinda epocii și încă una fidelă, cu vizibilitate aproape completă, întrucât subiectele sunt luate preponderent din realitatea zilei. Niciun domeniu din sfera vieții omului nu este omis: social, politic, cultural. Modul de tratare a temelor, pătrunderea până la esența acestora și rolul tămăduitor al demersului, plasează epigramistul în avangarda elitei intelectuale a societății. Ceea ce nu este puțin lucru!

Cititorul mai puțin avizat nu trebuie să-și imagineze că epigrama, surprinzând ipostaze ale momentului, devine un produs perisabil. O asemenea observație este valabilă numai în cazul unor situații particulare. În cele patru rânduri ale catrenului sunt spuse adevăruri esențiale, cu caracter de generalitate, care dăinuie peste veacuri pentru că morala, comportamentul, educația, evoluează în timp, pe când omul păstrează fatalmente numeroasele sale metehne. Prin demersul său critic față de aspectele ce alterează conduita etică a individului

epigramistul exercită o funcție modelatoare, formativă, pedagogică, cu importanță socială de netăgăduit.

U.E.R. s-a reînnoit continuu cu noi și noi aderenți animați de efervescentă creație și de dorința de a purta pe mai departe ștafeta preluată de la iluștrii lor înaintași: Mircea Trifu, George Zarafu, George Petrone, Nicolae Paul Mihail-Nicomah, Mircea Ionescu-Quintus, Nelu Ionescu-Quintus, Alexandru Misiuga, Efim Tarlapan, Nicolae Ghițescu, Alexandru Clenciu, Ionel Iacob Bencei, Ionescu Stelian-Astralus, Marian Popescu, Eugen Albu, Cornelius Enescu, Vasile Matei, Nicolae Nicolae, Nichi Ursei (enumerarea se referă la cei trecuți la cele veșnice în ultimii 35 de ani, este exemplificativă și ordinea aleatorie).

Privind spre viitor se cuvine să acordăm încredere celor, din ce în ce mai numeroși, care consideră că epigrama are trăsăturile unui gen literar autonom, sui-generis, cu limbaj scriitoricesc definitoriu, cu reguli riguroase de construcție din punct de vedere prozodic și stilistic, cu multiple forme de exprimare – umoristică, satirică, aforistică, epitaforă, madrigal, distih – și o fulminantă scilpire de spirit cuprinsă în poantă. Așa cum admitem că societatea omenească cunoaște o continuă dezvoltare, la fel trebuie să acceptăm și evoluția literaturii și nicidecum să o încorsetăm în tipare imuabile. Datorită extinderii sale și a performanțelor la care a ajuns, a impactului favorabil de netăgăduit asupra publicului, este firesc ca epigramei să i se recunoască statutul literar meritat și să i se acorde o secție în cadrul Uniunii Scriitorilor. Numeroși membrii ai acesteia, pe lângă genurile literare preferate, abordează cu pasiune și epigrama. Tot mai mulți lideri de opinie din domeniul culturii și critici literari importanți fac referire ades la creația epigramatică și la mișcarea remarcabilă generată de aceasta.

Considerând că Uniunea Epigramiștilor din România este atât o izbândă colectivă cât și una individuală, că atributul de „nemurire” aparține în primul rând uniunii și mai apoi membrilor ei, cu deplina convingere că va îndeplini pe mai departe misiunea asumată la înființare întru gloria epigramei românești, îi adresez, cu voie bună, urarea „*La mulți și rodnici ani!*”! Ceea ce doresc și tuturor membrilor acesteia!

Mihai Sălcuțan, Buzău

MAESTRUL BRAȘOAVELOR

ÎN VIAȚĂ

Adun, mai scad,
Eu nu abdic;
Pe gânduri cad,
Să mă ridic.

DELINCVENȚĂ

Să nu intri la idei,
Nu e cazul să te mire.
Hoții-s protejați și ei!
(Sunt în faza de-nmulțire!)

REZOLVARE

Dilema ce m-a bulversat
Am rezolvat-o, azi, ușor.
Eu nu-mi mai iau un avocat...
Îmi cumpăr un judecător.

CORUPȚIA

Ajunsă și în parlament,
La noi de-acum celebritate,
Nu m-ar mira ca, pe moment,
Să-i dea și ei... imunitate.

DIN ZOOTEHNIE

Fără jenă o pot spune,
Sigur și documentat
Și la noi sunt vaci nebune...
După taurul din sat!

DURA LEX

Doar din dorința de dreptate,
Un magistrat, mai tinerel,
Le-a pus la părți cuțitu-n spate,
Iar pâinea a mâncat-o el.

Gheorghe Constantinescu, Geko, Brașov

Booklook nr. 76 pg. 41

MAGUL DIN LIVEZIE NORDULUI

MATERIA CENUȘIE ÎN PERICOL

Statul mult pe internet
Face azi, pe glob, ocolul
Și-i ca drogul din cornet...
Mult mai rău ca ... alcoolul.

VINUL ȘI SĂNĂTATEA

Trăiește omul fără chin
Și-i mai puternic decât ieri;
Devine cerul mai senin,
Iar forță-i dă în telomeri.

ROMÂNIA MANIPULATĂ

Își cunoaște inamicul:
Un om negru, cu tăciuni,
Care macină nimicul
Și ne umple de minciuni.

SUVERANISTUL

Să audă Occidentul
Și să tacă-l rog, din gură:
Una-i zic, precum dementul...
„Eu mi-s baci pe astă șură!”

ROMÂNIA

E-o casă plină până-n horn
Pe o cărare-ngustă...
Cu multe „vipere cu corn”,
Dar îmbrăcate-n fustă.

SĂRUTUL

Cum mulți, în suflet, n-au fântâni
Efectul nu i se cunoaște,
Iar tot mai mai mulți dintre români
Mereu l-aplică și pe... moaște.

ABUZUL DE INTERNET

Vrând pe toate să le știi,
Nu mai poate fi o fală:
El aduce la copii
Chiar „demența digitală”.

EU, ROMÂNUL

Azi am de toate, dar contest:
Vreau să deschid și alte uși;
M-am săturat de cel din vest...
Doresc să gust și de la ruși!

CERCETĂRI PRIVIND SEXUL FEMININ

Fiind făcute cu folos,
Azi rezultatu-i unul stenic:
Mereu devine mai frumos
Și-n plus, e chiar și mai puternic.

URMĂRI NEFASTE ALE INTERNETULUI

Va urma o putrezire,
Cum e-aceea din gunoi:
N-o să mai avem gândire
Și nici creierul din noi.

LIMBA ROMÂNĂ

Eu cred că-i una feminină,
Cu doze de androgenie
Și ne adapă cu lumină
Prin bob născut în cununie.

TINERII DE AZI

Cât mai mulți în pungă vor
Bani frumoși să tot adune,
Vor serviciu mai ușor,
În condiții foarte bune.

BOGĂȚIA

Peste tot e la lumină,
Însă are-o altă cale,
Când, la unii, punga-i plină
Cu mulți bani din... speciale

Constantin Profir

IRONII ȘI ÎNȚEPĂTURI CU ANAPESTICIDE

DIFERENȚA DINTRE AMANTĂ ȘI SOȚIE

Te poți plânge amantei de soață -
Ea fiind pentru soți interfață -
Dar invers să încerci, de-ai curaj,
E posibil s-ajungi la partaj.

LAUDELE UNUI SOȚ

De un timp nașa-mi este *amantă*,
Și pe soacră-am lăsat-o *gravidă*,
Iar cu *sora soției*, șarmantă,
Pot oricând ca să am o *partidă*.

NU PREA CREȘTINEASCĂ

Întâlnind o măicuță *virgină*,
Un călugăr, mereu se frământă
S-o „convingă” - cu ea stând la cină -
Cum chiar poate rămâne o *sfântă*.

DIVINITATE OBIECTIVĂ

Pe bărbatul ce-a fost însurat -
Cum îl știe ce multe-a-ndurat -
Dumnezeu a fost foarte corect
Și în Rai l-a trimis, chiar direct!

DUPĂ ANI DE PRIETENIE

Apropo când iubita îți bate
Că ar vrea și în *alb îmbrăcată*,
Ca s-o-mpaci, tu încearcă de-ndată
S-o înscrii la un *club de carate!*

MONOTONIA-N CUPLU DĂUNEAZĂ

O *soție*, lipsită de draci -
Chiar cu dansa, când bine te-mpaci -
E ca *ciorba* cea fără de sare:
Nici un haz căsnicia nu are!

ADAM ȘI EVA NAIVI

Când, din Rai, ei au fost izgoniți,
Contestații, deloc n-au făcut,
Iar motivul, e bine să-l știți:
Ce e bine sau rău... n-au știut:

SOTUL AFACERIST

Făr-de bani e o stare precară
Și soția-i atunci secretară;
Bani când are mai mulți el, se știe:
Secretara-i devine soție.

AVID DE „PROSPĂTURI”

Un bărbat când e nefericit
O femeie își caută-ntruna;
Fericit, după ce-a devenit,
Hotărî să-și mai caute una.

FILOZOFICĂ

Cum e una specific umană,
Mulți savanți v-amintesc astăzi vouă:
„Nu se naște ideea cea nouă
Niciodată prin cezariană!”

NEOAMENI

Sunt în viață, deși nu-i prea guști,
Iar motivul nu-i unul banal:
Căci desigur, e chiar ilegal...
Să-i împuști!

PUTEREA SEDUCȚIEI

În divorțuri, un as,
Duse-o viață picantă,
Dar, fidel a rămas
Cu aceeași *amantă!*

EFACT DE BUMERANG

Răzbunarea nu-i bună,
Căci dureri tot adună
Și stârnește - știi bine -
Animalul din tine!

Mihai Haivas

CE E MAI GROZAV DECÂT SEXUL

- * Ca să mănânci sau ca să bei nu ai nevoie de prezervativ și nici nu riști vreo sarcină.
- * E legal să plătești pentru mâncare și vin.
- * Să dai o sută de dolari pe o masă e ceva perfect acceptabil.
- * Atât mâncarea cât și vinul pot fi savurate în public ba chiar și de față cu familia.
- * Nu trebuie să te dedici exclusiv doar unui fel de mâncare sau de vin; ești liber să-ți faci de cap în ambele domenii.
- * Mâncarea și vinul nu te vor face să transpiri abundent și nici nu-ți vor răvăși părul.
- * O cină și o sticlă de vin pot să dureze câteva ore, uneori chiar și o noapte întregă.
- * După ce ai savurat un vin sau un fel de mâncare nu există nici obligații, nici așteptări.
- * Nu ai nevoie nici de oglinzi, nici de poziții ciudate și nici de alte jucării ca să-ți îmbunătățești momentul.
- * Scuze, domnilor, dar trebuie s-o spun: femeile au mai multe șanse să fie profund și pe deplin satisfăcute de o mâncare bună și de câteva pahare cu vin de calitate.

Richard Vine: vol. Curioasa lume a vinului, opiniile doamnei Tamara Belgrad

GRIGORE ȘI COTUL PROZODIC

STUP

În această fabricuță
Se lucrează nebunește,
Exceptând un găgăuță
Care numai trândăvește.

MOLIMĂ

Nu credeam că s-ar putea...
Totuși, s-a adeverit:
Am intrat cu toții-n ea,
Însă mulți n-au mai ieșit!

ODĂ

Închinată-n mod solemn,
Înainte și acum,
Numai celuia ce-i demn...
Chiar postum.

ȚEASTĂ

O chestie-n care
Ideile-ncap,
Cu minte-n dotare,
Dar tare... de cap.

TRAC

Îl aplaudă cu foc,
E actor în plină vervă,
Însă, la intrarea-n joc,
Are, totuși, o rezervă.

CUB

Șase suprafețe
În careu, acum,
Se unesc, fâșnete,
Toate-ntr-un volum.

ATEE

Chiar de e mărinimoasă,
Harnică și implicată,
Nu-i o tipă credincioasă,
Iar de slujbă-i detașată.

JUSTIȚIE

Magistrații – cu temei –
Sunt în mare sărbătoare
Și marchează ziua ei
Aprinzând o lumânare.

GURMAND

Mănâncă șunci, cartofi, orez,
Iar dulciuri bagă de transpiră
Și-acum se miră că-i obez,
Iar eu mă mir de ce se miră.

CRITIC

Câte unul dintr-o mie
A primit pe lume rost:
Cât trăiește, el să scrie,
Că oricine scrie prost.

Grigore Cotul, Șanț, Bistrița

CE FACI CU BANII?

Pe Boris Glazpapier îl cunoașteți. Despre Moris nu știu dacă am pomenit vreodată, dar vă asigur că e băiat bun. Și tot băiat bun este Iancu Croitoru căruia toată lumea îi zice Colosal sau Plus-valoris. Există o istorie pe care poate am s-o povestesc odată, povestea cam ciudată a acestor porecle. Dar, mai întâi vă poftesc la o cafea mică cu băieții...

Zice Boris:

- Zilele astea am primit leafa. Mi-am făcut tot felul de socoteli și ce credeți? Îmi rămâne, curățel și frumușel, o sumă de... nu are importanță cât, dar îmi rămâne... Și atunci vă întreb eu ce face un om normal, adică un salariat ca mine?

Zice Plusvaloris:

- Ai mai multe posibilități. Dacă nu ai nevoie imediat de bani, poți să deschizi un program de economie la o bancă, pe doi ani. Depui toată suma, nu te doare capul doi ani și apoi primești totul conexat la index și o dobândă de zero virgulă cinci la sută...

- Și dacă-mi trebuie banii peste un an? întrebă Boris.

- Atunci iei banii așa cum i-ai depus.

- Păi, pierd! dacă n-am dobândă...

- Cred și eu că pierzi... Dar ce-ai crezut!?

Zice Moris:

- Eu am economisit o sumă și m-am gândit să cumpăr valută. O bag într-un cont separat și sunt stăpân pe situație.

- Crezi tu, zice Plusvaloris. După ce că costă cât costă, mai plătești un comision băncii la cumpărare, alt comision la retragere, plus că suma pe care poți s-o retragi e limitată și stai la coadă de fiecare dată.

- Și atunci? întrebă Boris și Moris.

- Ar mai fi bursa. Bagi banii în acțiuni câștigătoare, vinzi la timpul potrivit și încasezi imediat diferența.

- Minunat, zice Boris. Dar de unde știi care acțiuni sunt câștigătoare?

- Trebuie să te interesezi...

- Unde să mă interesez? Întrebă Moris.

- La bursă! Sunt tot felul de specialiști. Unul te sfătuiește să cumperi Ics, altul Fix, altul Drix. Depinde de noroc.

- Ce fel de specialiști sunt ăștia dacă depinde de noroc?

- Dacă nu vreți, nu vă obligă nimeni să jucați la bursă...

- Pe cuvântul meu, zice Moris, dacă nu am mai multă bătaie de cap acum când dispun de o sumă, decât înainte când nu-mi ajungea.

- Chiar așa, aprobă Boris. Ce mi-a trebuit mie să ajung pe poziție de capitalist? Am să fac altceva, nu-mi deschid nici un program de economii, nu cumpăr valută, nu joc la bursă... Dacă dă Dumnezeu și nu are nevasta mea vreo idee, mai adaug ceva la sumă și îmi cumpăr o pereche bună de pantofi!

Dorel Schor

HIC EST FABULA

ALBINELE ȘI URȘII

După scurtă hibernare,
urșii, căutând mâncare,
au pornit spre o stupină
dintr-o zonă subalpină,
dar, în stupi, să vezi durere,
nu era un gram de miere.
Cei bătrâni, cu influență,
au ținut sfat de urgență
și-adunând, apoi, tot natul,
au citit comunicatul.
– Azi s-a hotărât, în plen,
ca, din lipsă de polen,
albinele lucrătoare
să plece peste hotare,
să muncească la străini,
ca s-avem fagurii plini.
– Am și eu o întrebare:
Dacă nu-i polenizare,
nu se rupe lanțul trofic?,
comentă un urs distrofic,
încât, la noi, prin livezi,
nici un fruct n-o să mai vezi...
– Mare pagubă-n ciuperci!
Azi livezile sunt... terci
și nu-i chip de revenire.
Știți voi... Greaua moștenire!,
îi răspunse Ursul Brun,
sprijinit de un gorun.

Fructe, cu un mic efort,
o s-aducem din import,
s-avem pentru fiecare.
– Stai jos! Altă întrebare!
– Dar cu trântorii din stup
ce-o să facem, căci la zdup
nu-i putem băga pe toți.
Ei, în primul rând, nu-s hoți,
ca să fie pedepsiți,
plus că trebuie hrăniți
și-ngrijiți cum se cuvine,
iar din mierea de albine
ce-mi revine, natural,
nu cedez nici un pocal.
– Martinel, nu fi cretin!,
i-a zis Ursul Carpatin
celui care, din prostie,
amintea de pușcărie.
Nu-i închidem nicăieri,
îi luăm consilieri
sau îi angajăm, băiete,
trântori-șefi, la cabinete!
La așa vorbe cu tâlc,
ursulețul tăcu mâlc
și, deși nu avea școală,
a desprins și o morală:
**Când mulți te votează
și deții puterea,
nici nu mai contează
cum se face mierea.**

Ilie Bâtcă, București

DOAMNE RISIPTOARE DE EPIGRAME

HOȚUL DESPRE POLIȚIȘTI

Știu, pe urma mea sunt zeci,
Mă filează mult și bine...
Nu m-or prinde-n veci de veci
Dacă nu-s mai hoți ca mine.

Angela Chiuaru

ARMA FEMEI

În prelunga-i căsnicie
Are victime - se știe -
Folosind, în carieră,
Limba ca mitralieră!

Aurelia Velea

DANUBIANUL DÂMBOVIȚEAN

PARLAMENTARILOR

În parlamentul nostru criticat,
Ard zeci de becuri, ne-ncetat,
Aleșii chiar se cred mai luminați...
Dar din păcate, doar de câțiva wați.

MĂRIA SA, CORUPȚIA

Pe când corupția ne intră-n oase,
Iar situația-i extrem de gravă,
Nu poți avea principii sănătoase
Când țara-ntreagă e așa bolnavă...

ALEȘII NOȘTRI

Eu la aleși mă uit mereu,
Cum se agită ei zadarnic
Și-mi zic: „Ferească Dumnezeu
De prostul care e și harnic”!

MĂRIREA PENSIILOR

Departa mi-este gândul să cobesc,
Dar eu cunosc a guvernării poame:
Ei pensiile noastre le măresc,
Atâta cât să nu murim de foame.

SE FURĂ ÎNCONTINUU

În țara asta nu e debandadă,
Iar ce vă spun e chiar documentat,
Și, iată, cea mai limpede dovadă:
Până și furtul e... planificat!

PRIMARUL

Primarul nou m-a supărat,
Că nu-i nici harnic, nici util,
Și mai nimic nu s-a schimbat,
Doar că acum îi spui „*edil*”.

ALEȘII NOȘTRI

Aleșii nu vor să lucreze
Pentru popor, se-nțelege
Și, *legea* ca să o sfideze,
La ei e *literă de lege*!

DEOSEBIRI

Umoriștii se întrec
Să-nghițim mai dulce hapul,
Dânșii au umorul sec,...
Politicienii, capul.

TRISTEȚE CONTEMPORANĂ

De la un timp, în România,
În concordanță cu beleaua,
Nu ne mai cântă ciocârliă
Pe cât ne cântă cucuveaua!

Radu Ionescu-Danubiu, București

IN MEMORIAM *Amalia Costinescu-Crusos*

CONJUGALĂ

Într-un cuplu oarecare,
Să ne fie cu iertare,
Ca să poată să răspundă,
El ar vrea doar o... secundă!

EGALITARISM DEMOCRATIC

O dorință am, acută,
Și o rugămintă mută:
S-aibă și parlamentarii
Bani cât au pensionarii.

SURPRIZĂ DE ANUL NOU

Iubite, uite-ți dau un dar:
Agenda cu un calendar,
În care-am scris și socotit
Un an întreg ce-am cheltuit!

ÎN ZI DE VINERI

Motanul nostru, pișicher,
A prins un șoricel cam prost
Și l-a băgat în frigider
Știind că azi e... zi de post!

TRUBADURUL IRONIST

DECLARAȚIA UNUI CONSTRUCTOR

Săpat-am în pământ o *groapă*...

Iubirii să pun *temelie*,

Căci inima-mi în mine crapă,

Că n-am *mortar* și nici *mistrie*...

Iar *cărămizi* ce-am adunat

Să-nalț iubirea mea spre ceruri,

Încet, încet, s-au sfărâmat

De dragul dulcii tale guri...

Făcut-am *schele* mari de *lemn*,

S-ajung la inima-ți de piatră,

Căci mă credeam *constructor* demn

Și te-aș fi cucerit pe dată...

Și curte-ți fac din *fier-beton*,
Ca să-mi arunci doar o privire...

Căci voi căra în *tomberon*

Tot materialul de iubire...

Nu vreau să fac din tine *roabă*,

De vrei bărbatul tău să fiu...

Mă jur de vrei pe-această *scoabă*,

Că sunt un serios gagiu...

Vreau astăzi să te *finisez*

Cu brațul meu de bun constructor,

Ai tăi *piloni*, ce ți-i visez,

Aș vrea să ți-i ating ușor...

Un *scripete* și o *frânghie*,

De vrei să-mi dai, mă voi urca,

Pân' la fereastra-ți argintie,

Ca să-ți închin dragostea mea...

Dar tu rămâi la toate rece,

Că parc-ai fi doar din *ciment*...

Și vezi că sufăr azi cât zece

Și de iubire-s dependent...

Doru Melnic

AUZI VORBĂ!

(Vorbe care au ecou, sau *aliterații*; sper să nu mă pun, din nou, rău cu *literații*...)

* Eforturi pentru consolidarea poziției României în structurile euroatlantice: români care luptă pe alte meleaguri, trădători transformați în eroi, facilități acordate unor firme străine în privatizări dubioase, retrocedări mai mult decât dubioase, concesiile în probleme naționale, renunțarea la producerea în țară a unor bunuri pentru a le importa pe ale altora; acestea, luate individual, sau ca un tot, au un *atribut* – *tribut*.

* Foarte mulți copii de demnitari sunt „beizadele” răsfățate, care se înfruptă bine din toate plăcerile vieții, sau cel puțin, ca orice persoană

„*augustă*”, *gustă*.

* Internare în spital, pregătire pentru operație, post negru, emoții, furtun irigator, spălături intestinale, alergare la toaletă, toaleta ocupată, adevărate *cataclisme* – *clisme*.

* În politica românească ne trebuie un aer nou și, în acest sens, se știe că tinerii politicieni sunt aceia care au pentru *primenire*, *menire*.

* În zilele noastre, infractorii din rândul personalităților publice se bucură de o anumită imunitate, cei bogăți angajează avocați pricepuți care găsesc vicii de procedură sau boli grave, așa că înfundă *arestul restul*.

* Manele, telenovele, iarbă verde, mici, bere, slujbă *comodă* – *modă*.

Ștefan Cornel Rodean, Sibiu

UN EPIGRAMIST MAI PUȚIN CUNOSCUȚ

DEFINIȚIA... EPIGRAMEI

Dac-ar fi de definit
Epigrama, ca idee,
E un foc bine-ntețit
Concentrat într-o scânteie...

COMPANIEI E.ON, DATORITĂ ÎNTRERUPERILOR

Vă cer scuze, spun pardon
Însă am și eu un of:
N-ați putea ca din... E.on
Să vă schimbați în E.off?

NICIO MASĂ FĂRĂ PEȘTE

În cluburi cu program până la cinci
Ar fi normal, ar fi firește
Să se-afișeze iar lozinci
Cu..."Nicio masă fără... pește!"

VARIATIA PRETURILOR LA UTILITAȚI

Benzina, gazul, curentul
Respectă-ntocmai tiparul
Că se ieftinesc cu centul
Și se scumpesc cu... dolarul !

NEPOTRIVIRE DE CARACTER

Lume multă, să nu-ncapă
Într-o sală la tribunal
Unde urma să înceapă
Un proces de divorț, banal.
"- S-aud partea reclamantă" –
Spuse o judecătoare
Și o tânără șarmantă
Se ridică în picioare :
"- E musai să ne despărțim –
Porni să spună ea cu foc -
Pentru că nu ne potrivim
La caracter, deloc, deloc...
Ținând cont de treaba asta,
Cale de-mpăcare, nu-i!"-
Concluzionă nevasta.
"- Și cum e caracterul lui?"
Fu dumneaei întrebată.
Cu un aer feciorelnic,
Ea răspunse încurcată :
"- E... micuț și... îndoielnic..."

DAC-AR FI, DAR NU E...

Dac-ar fi boală prostia
Cu bolnavi în evidență,
Jumate din România
Ar fi spital de urgență !

UN PRESEDINTE DE PARTID ÎN CAMPANIE

- Minte mea-i pentru popor !
Tuna domnul președinte,
Iar mulțimea toată-n cor :
- O, ce minte, o, ce minte...

DOMNUL SI DOAMNA

El e mare cartofor
Și recunoscut trișor.
Ea, știindu-i tabietul
Îl trișează cu ... valetul!

Dumitru Monacu, Botoșani

BEȚIA DE CUVINTE

Soneria telefonului, târziu în noapte.

„Auzi, fată, te-am sunat fiindcă m-am îmbătat și îmi era dor să te aud. Taci, nu mă întrerupe! Eu doar când sunt beat am curaj. Ce mai erou așa fi fost, dacă puteam să umblu beat tot timpul! Taci, zgaibă, lasă-mă să zic! Că după aia-mi pierе ideea și nu mai pupi tu așa mărturisire cât îi lumea. Fă! – iartă-mă că te alint așa – ești frumoasă de mi se înnoadă neuronii doar când mă gândesc la tine, ești Zâna Zorilor, Duhul Apelor sau cine mă-sa-n c... te mai crezi, da' să știi că nu asta-i problema ta majoră, că ești frumoasă, frumuseți ca tine am mai văzut io destule, de n-ai tu fire de păr în cap, într-o vreme ștergeam cu ele pe jos făcute mănunchi, era coadă la mine, dar să nu

crezi c-am fost neam de traistă, măgar cu diplomă, nu, eu am respectat întotdeauna femeia, cu atât mai mult cu cât m-am folosit cât mai mult de pe urma ei. Să nu te prind că mă judeci, că trec Dunărea înot pân' la tine, de-ți arăt eu ție judecată, chit că puterile mi-au cam scăzut în ultima vreme, ha, ha, ce-i de răs, te-aud cum chicotești acolo pe înfundate, nu mă întrerupe ți-am zis! Cum ziceam, problema ta majoră nu e frumusețea, aia oricum e trecătoare, nici că ești și deșteaptă în același timp (chit că nici asta nu prea-i e permis unei femei), ci că ești sau doar pari inaccesibilă. Eu am văzut femei de calibru, nu glumă, care ar fi fost în stare să-mi șteargă pantofii și la venire și la plecare, le făceam să uite cum le cheamă, înțelegi, da-n fața ta devin deodată prost și nu mai știu să zic nimic și tot îmi vine să mă bâlbâi de mi se-mpleticesc toate alea. Și eu, acum, dacă tot m-am îmbătat și-am prins curaj – hâc! – cine mă-sa n-o avea loc de mine de mă pomeneste? – cum ziceam, dacă tot e curajul pe mine cât casa, am zis să nu ratez momentul și să te-ntreb uite-așa ca țăranul de Moromete, auzi fetică, anume tu *pe ce te bazezi?*

Vreau să zic ce ai tu în plus sau în minus față de altele, de rămân eu holbat, cu inteligența la cote minime, cu erecția – pardon! - dimpotrivă și stima de sine fugită pe câmpii. Ce pana mea de vrăjitoare mai ești și tu, Lariso, de n-am eu curaj cu tine decât atunci când sunt beat flească, uite ca acum? Gata, am zis ce-am avut de zis, ai cuvântul!

Cuum? Cum adică nu sunteți Larisa, dar cine sunteți? Nici măcar o femeie nu sunteți, ghinionul dracului! Păi bine, domnule, dacă tot am greșit eu numărul, c-oi fi băgat deștu' greșit la beție, nu puteai să nu mă lași să mă fac de rahat, să mă oprești cumva? Ai fi putut să fii un gentleman, în pana mea! Și nu mai pretinde c-ai încercat să mă oprești, dar nu ți-am permis, perversule! Cine știe când o să mai am eu curaj să-i spun toate astea Larisei, fi-ți-ar năravu' de rahat!”

Loredana Dalian, Slobozia

PIPERATE DIN RÂMNICUL SĂRAT

SOLUȚIE

Femeia mică își dorește
Pantofi cu tocurile cui,
Pentru că soțu-o dojenește
Că nu-i la înălțimea lui!

ÎNTRE VECINI

Când frumoasele vecine
Se întrec în cânt și dansuri,
El rezistă foarte bine...
Însă nu și la avansuri!

Mirela Grigore

SĂ NE AMINTIM DE MARI NOȘTRI ÎNAINȚAȘI

BUSTULUI MEU

Tu, "cap de studiu", mobilă intactă,
Discret tovarăș de proiecte mari,
Tu reprezinți persoana mea abstractă,
Un alter ego fără ochelari.

Și laolaltă noi trăim ca frații...
Dar vezi tu cât de nebulos apare
Destinul tău, prematură-ntrupare
A tainicelor mele aspirații!

Când mă cuprind presentimente rele
Mă uit la tine, mosafir posac,
Și nu știu dacă voi putea să-ți fac
Un pedestal din visurile mele...

Ori mă voi stinge ca un foc de paie
Și voi pieri cum piere-n lume totul,
Ori te răstoarnă slujnica cu cotul
Când va veni să scuture-n odaie.

Dar dacă scapi de-o moarte-așa brutală
Și dacă eu mi-oi face datoria,
Atunci e obligată primăria
Să-ți dea și ție-un loc în capitală.

Nemuritor și rece ca metalul,
Deși nu ești decât un "plagiat",
Vei fi mai mândru, mai apreciat
Și mai iubit decât originalul.

Zâmbind vei sta pe negru pedestal
Împodobit cu litere de aur,
Și trei țărănci enorme de metal
Îți vor întinde trei cununi de laur.

Iar eu, obscurul, eu acesta care
De două ceasuri stau în fața ta
Cu mâinile vârâte-n buzunare,
Eu voi muri și toți mă vor uita.

Căci omul are partea cea nedreaptă:
El cântă, râde, suferă, iubește,
Adoarme-apoi și nu se mai deșteaptă,
Pe când poetul supraviețuiește...

George Topîrceanu 1886-1937

FAPT DIVERS

Azi-noapte..
Femeia care mă iubea -
O mică poemă-n proză din opera mea -
Mi-a-ncuiat odaia unde nopti de-a rândul
Amândoi dormisem
Și păcătuisem,
După cum ne bătea gândul,
Nervii
Și literatura,
Când cu ochii,
Când cu gura,

Când cu trupul nesătul
De orgia bizantină din Stambul
Și de tot ce ne-ntregea
În odaia-n care ea,
Profitind de faima mea,
Mă iubea fără perdea
Cu același "va urma",
Îngrădit în ghilimele,
Ca să stăm pe veci închiși în ele...

Dar azi-noapte gluma unui tipograf
Mica mea poemă-n proză
Mi-a făcut-o... praf!..
Și... pe "banca verde unde doarme ploaia",
Ca-ntr-o poezie de Henri Bataille,
Mi-am culcat azi-noapte pentru prima oară
Vechiul guturai...

Ion Minulescu 1881-1944

UMOR DIN SECOLUL AL XIX-LEA

NERĂBDĂTORII (anul 1883)

Odaie de culcare bogată; cuib elegant; covoare de Persia, tablouri, oglinzi venețiene. Prin fereastra deschisă răcoarea serei aduce din grădină mirosul florilor de liliac. O *veilleusă* albastră dă lucrurilor o lumină fantastică, slabă. Gânditoare, sprijinită de marmora meschioarei de lângă fereastră, în rochie albă de mireasă, cu beteală pe cap, stă nemișcată ea. E de 18 ani, e blondă și are ochii albaștri ca miozotisul.

De un minut, a intrat el, după un vals, cu cravata cam în neregulă, cu pieptănătura puțin stricată.

- În sfârșit, domnișoară, iată-vă și cu visul împlinit. Acum o lămurire: aș vrea să-mi spuneți cum găsiți răspunsul tatălui d-voastră.

- Rațional.

- Așa? Rațional însemnează la d-ta a făgădui un lucru, și, în urmă, a-ți bate joc?...

Câteva secunde de tăcere. Apoi el urmează:

- E scandalos. Zestre de gardist! Aprodul meu de la judecătorie, nu mai departe deunăzi, când s-a însurat, mi-a spus că nevasta îi aduce tot atât... Și tatăl d-tale după ce îmi făgăduiește înzecit, vine astă-seară ca să-mi spuie că nu merit nici arvuna aceasta, că eram dator să te iau, că dacă m-aș fi împotrivit, apoi te-aș fi luat de nevoie, prin judecată...

- Așa e.

- Crezi? Îmi pare rău că n-am făcut-o. Aș fi avut norocul să fiu azi liber, fără grija căsniciei pe cap.

Uți că greșeala ai făcut-o singur și că singur erai dator s-o dregi. Dacă ai ținut așa de puțin la mine, atunci pentru ce, într-o vreme... O! dar nu-ți amintesc nimic; mi-aș pierde în deșert timpul!

...Am neapărată nevoie de toți banii. Să mi-i dea sau fac scandal. Astă-seară, dacă m-am stăpânit puțin, e pentru că mi-a fost rușine: seara nunții, și apoi: lumea, invitații... Totuși eu încă sunt încredințat că e o glumă.

- De ce să-ți înșeli în zadar așteptările? E mai bine să te deprinzi cu dezamăgirea, decât să cazi mereu în ea.

- Ceea ce face socru-meu e atunci o infamie.

- Dimpotrivă, e o economie, căci mai am încă trei surori, și...

Și adaose zîmbind: - E rîndul lor acum...

- Atunci, asta e hoție pe față!!!...

Din salon pătrunde cîntecul orchestrei: un vals de Waldteufel, cadențat, melancolic, încet, ca de departe. El, turburat, își plimbă mîinile prin păr, stricându-și pieptănătura așa de artistic așezată de cosmeticul unui bărbier meșter. Ea, cu beteala înfășurată pe mână, rupe nervos firele poleite și le aruncă pe masă în bucățele. Un colț de lună pătrunde pe furiș în casă. Răcoarea serii aduce mereu, prin fereastra deschisă, miros de liliac din grădină.

- Știi că nu-mi trebuie decît un minut de hotărâre — zise el deodată — ca peste cîteva zile să fim tot ca mai înainte, liberi, despărțiți.

Ce bine ai face! Căci, după cum văd, o să fie o tortură viața cu d-ta.

- Și chiar mă duc să-i spui de acum socrului. La ce bun să aștept? Primește să-mi dea restul? Ești a mea. Nu?... Rămâneți sănătoși!

- Și eu mă duc să-i spui mamei că e un blestem să ai așa bărbat, și că nu rămâi cu data nici moartă!... Amândoi se îndreaptă spre ușă. O deschid. Câțiva curioși, văzându-i cum ies unul după altul, pe el palid, cu cravata cam în neregulă, pe ea cu beteala încurcată, își șoptesc în taină, răutăcios, ironic:

- Nerăbdătorii!

Ioan A. Bassarabescu 1870-1952

ȘI DE LA EI AM ÎNVĂȚAT

CĂSĂTORIE MODERNĂ

Înfloreau în parcuri teii,
Tinerii trăiau ușor,
Fericiți ca porumbeii -
Casnică și voiajor!

EPITAFUL LUI DON JUAN

Era înflăcărat, spun unii,
Și ca dovadă, în final,
A ars în focul pasiunii
La crematoriul... comunal.

Ion Arcaș

REMINISCENȚE

Cu focul dragostei aprins,
Ieri ne iubeam ca doi nebuni!
Nici astăzi focul nu s-a stins,
Dar e o criză de cărbuni...

LA MORMÂNTUL TATĂLUI

Lângă mormântul tău, cernit,
Cuprins de o durere mută,
Iubitul fiu, descumpănit,
Își plânge pensia pierdută!

Vasile Panaitescu

GLORIE ANTUMĂ

Poet ca el mai mare nu e,
O spun amicii și dușmanii
Și dacă n-are azi statuie,
O va avea. N-a strâns toți banii!

GÂNDURI DE IARNĂ

Nu sunt meșter în cuvinte,
Nu-mi plac frazele solemne,
Însă, unui car de minte,
Îi prefer un car de lemne.

Mirel Gabor

UNUI STERIL

Bărbatul meu este mai tare
În matematici ca oricare,
Dar are o nenorocire:
Nu se pricepe la-nmulțire.

UNUI TÂNĂR PLETOS

Ți-e mare părul, n-am ce zice,
Și poate place la femei,
Dar ca să fii poet, amice,
S-ar cere și ceva idei.

Cincinat Pavelescu

ARTA CRITICII

Criticul, cu fraza-i gravă,
Când i-a disecat volumul,
L-a urcat întâi în slavă
Și i-a dat, de-acolo, drumul!

NĂRODUL

Deși mă tem că n-are rost,
Eu mă exprim mai diplomatic:
Nărodul este tot un prost,
Dar mai simpatic.

Nicolae Petrescu

AUTOEPITAF

Pe mormânt doresc să-mi scrie
Epitaful următor:
Ăsta om putea să fie
Dacă n-ar fi fost actor!

UNEI TRECUTE

Cu ochii tăi adânci ca marea
Pe orice tânăr îl vrăjești,
Că este logică urmarea
Ca marea să atragă pești.

Nicolae Gărdescu

EPITAFURI EPIGRAMISTICE

EPITAF UNUIA

De când al vieții val
L-a tras pe veci la fund,
Din superficial
A devenit profund.

George Corbu

EPITAF

În cavou-acesta trist
Doarme un epigramist.
Curioșii-n jur se-adună,
C-a murit de moarte bună.

Ion Căvăoiu

EPITAF UNUI PROST

Nu era din cei miopi
Dar avea de fel o boală:
Tot dădea mereu în gropi,
Azi căzu în cea finală!

Florea Ștefănescu

EPITAF

Sănătos și fără piedici
Doarme-aici un anumit,
Care-a apelat la medici...
Altfel, ar mai fi trăit.

Paul Dumitrescu

EPITAF LUI NIGRIM

Sub o cruce de anin,
Doarme-adânc și uniform.
Faima lui: A scris puțin,
Dar a plictisit enorm!

Ion Pena

EPITAF

Sub o ramură de măr,
Dintr-un cimitir uitat,
Stă-ngropat un adevăr
Apărat de-un avocat.

George Zarafu

MOARTEA

Întineric în context
De niminie, praf
Și pretext
De epitaf.

Ioan Pop

EPITAF (UNUI PARVENIT)

Crescut pe uliță prin praf
Ca tot... sărmanul de la țară
I-au scris pe cruce-un epitaf...
Să-i fie... marmura ușoară!

Gheorghe Gurău

EPITAF UNUI LENEȘ

E mort și, după-un vechi tipic,
Se cere-un epitaf, firește...
Și-aș scrie eu "se odihnește",
Da-n viață, n-a făcut... nimic.

Bernard de Fontenelle, trad. Aurel Iordache

EPITAF UNUI NEISPRĂVIT

De el cam ce-aș putea să zic
Aici în micul epitaf?
În viață nu a fost nimic
Acuma e ceva... e praf.

Gotthold Ephraim Lessing, trad. Florea Ștefănescu

EPITAF

Era în plus,
Știa tot satul,
De când s-a dus,
E... regretatul.

Ioan Pop

EPITAF

Ca om normal,
Era banal.
Așa, ca prost,
Ce mare-a fost!

Corneliu Berbente

EPITAF LA UN SOȚ INCINERAT

Stă cenușă-ntr-un borcan;
Soața-i, ca vădanele,
N-a lăsat să trecă-un an
Și-a-ncurcat borcanele.

Vasile Tacu

EPITAF

Jos, sub lespedeaa masivă,
Zace una impulsivă.
Ocoliți, vă rog, răzorul,
Că lovește cu piciorul!

Gheorghe Băisan

REGINA BALULUI ALPI- nist

INAMICII ACTUALI

Dușmanii-acuma s-au modernizat,
Nu mai așteaptă azi la cotitură,
S-au apucat direct de guvernare,
Furându-ne la gaz și la căldură.

RECLAMÂND UN FURT

Acasă nu am fost doar eu,
În noaptea când pătrunse hoțul;
Eram și cu bărbatul meu ...
(Pe urmă, apăru și soțul).

ALTERNATIVĂ

Dacă nu lungim
Viața niciodată,
Hai să chefulim,
Ca s-o facem lată.

ANALOGIE

Puterea epigramei
Stă-n poanta ascuțită,
Precum tăișul lamei,
Când este șlefuită.

GATA CU ALCOOLUL

Bea doar apă, bietul tata,
Dar carbogazoasă rar,
Mai degrabă-i place plata ...
(De pe card sau numerar).

AVERTISMENT UNUI DEBUTANT

De vrei să crezi și să m-ascuți:
În lume sunt talente mari,
Minți geniale, oameni culți,
Dar sunt ... și critici literari.

AGAȚAMENT PE STRADĂ

Când traversam, m-opri seducător
Și si-a notat adresa mea-n agendă,
Apoi mi-a dat o foaie zâmbitor,
Nu cu adresa lui, ci ... c-o amendă.

ÎNVĂȚĂTURĂ DE MINTE

Deja făcuse douăzeci de ani,
Visa frumos, nutrea speranță,
Dar n-a uzat de pile sau de bani
Și-a mai primit cinci în instanță ...

Cornelia-Livia Bejan

ZÂMBETE DE COMPLEZENȚĂ

- A venit iarna. De acum vom folosi numai bani gheață.
- S-a îndrăgostit lulea, cu toate că ea este nefumătoare.
- Fiindcă nu are covoare persane, guvernul ne duce cu preșul.
- Și-au ieșit din pepeni. N-au spus, însă, cum au ajuns acolo.
- I-a intrat o idee în cap și nu mai știe cum s-o scoată.
- N-a găsit cheia și i-a trântit ușa-n nas.
- Pentru că i-a dat apă la moară, a cerut-o de nevastă.
- I-a furat o sărutare și l-a dat în judecată.
- Și-a pus sacii în car, dar boii nu mai trag.
- Vecinul m-a întrebat de sănătate și a doua zi a plecat spre cele veșnice.
- S-a dus la capătul pământului și n-a mai știut să se întoarcă.
- A spălat putina cu grijă, dar i-au mâncat șoarecii brânza.

Traian Brătianu, Constanța

UN PROCUROR AMUZĂ...

EVADARE DIN COTIDIAN

Când traiului în alb și negru
Cu flit i-ai da - și știm de ce -
Să-ți torni, ca orice om integru,
În cana mare un rosé!

CULORILE FEMEII INFIDELE

Pe cap doar roșul crud, aprins,
Să nu o prindă vreun deochi,
La fustă - galbenul încins
Și vinețiul pe la ochi.

FOTBALIȘTII NAȚIONALEI

Ne-o spun mai toți observatorii,
Văzând cât fotbal pot ei și:
„Băieți de treabă-s tricolorii,
De muncă nu știm când vor fi...”

BULLYING ÎN ȘCOALĂ

„Copiii toți mă umilesc,
Îndur sfidare și ocară,
Iar să mă plâng eu nu-ndrăznesc...”
Semnează: X, o profesoară.

FITNESS ALĂTURI DE GIMNASTE

Cu și fără aparat,
Exerciții de rutină,
Foarte greu de suportat
De umila mea retină...

ADULATUL JEAN CONSTANTIN

„Bronzat” ca durii mateloți,
Pe Jean, cu mare și cu mic,
Mi l-au iubit românii toți,
Minoritarii, nu mai zic.

ARTIST DE VALOARE

De poante plin, de răs, de glume,
În roluri multe, de poveste,
Jean Constantin a fost un nume,
Ba pot să spun că încă este.

SFATURI PENTRU FECIOR

Să nu te porți precum satrapul,
Evită, musai, omul rău
Și să alegi mereu cu capul,
Dar, fiule, cu capul tău!

CUM E CALUL, ȘI BĂRBATUL...

Ieri, mânz cu coama o podoabă,
Azi, roibul tropotind în ploaie,
Ca mâine, calul de bătaie
Și-ntr-un final, hulita gloabă...

SĂ DAI REGATUL PENTR-UN CAL

Puternicii, luați de val,
Dădeau, c-o simplă piruetă,
Cândva, regatul pentr-un cal,
Iar astăzi, țara pe-o poșetă.

FEROVIARĂ

Ești mare, trenul meu iubit,
Dar poate îmi și spui de ce
Te depășesc în gabarit
Hoțiile din CeFeRe.

STRATEGIE AUTOHTONĂ

Atunci când inamicul vine,
Românul știe că se cade
În fața lui să nu se-ncline
Mai mult de nouăzeci de grade.

RONALDO ÎN QATAR

Pe antrenor l-a supărat
Și astfel, pentru prima oară,
Ronaldo-al nostru a marcat...
Un timp record de stat pe bară.

TACTILĂ

Piciorul tău cu mers rotund
Eu l-am simțit din plin, iubito,
Și glezna când ți-am pipăit-o,
Și când mi-ai dat un șut în fund.

„VIAȚA BATE FILMUL”

Să ripostăm ar fi-n zadar
Și-aducem simple ajustări:
Că viața bate filmul’-i clar,
Nu însă și la încasări.

Ionuț Daniel Țucă, Constanța

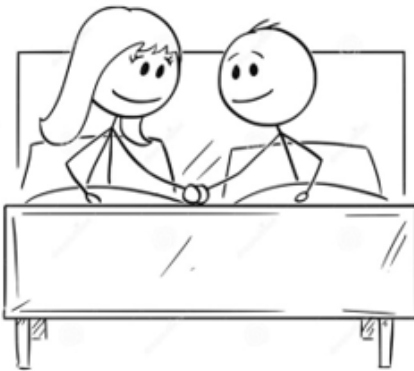
OFERTA LUI SORIN FINCHELSTEIN

Vă ofer niscai catrene ilustrate. Desenele le-am potrivit de pe net, în timp ce legendele sunt creație personală.

DIVIZIUNEA MUNCII

Lege clară, riguroasă,
Am făcut la mine-acasă:
Seara iau cu soața cina,
Noaptea... vizitez vecina.

Vecină, dragă vecină,
Mi te vreau desert la cină...

PROVIZII PENTRU LUNA MELIFERĂ

Plecând el în luna de miere,
Un ginere-ncarcă mașina:
Valizele, lada cu bere,
Și-n locul miresei... vecina.

Nuți, am vrut să te iau
în portbagaj, da' nu
cred că încapil

PATER SEMPER... CERTUS

Nvestei gura nu-i mai tace,
Iar socrii mei sunt furioși,
Văzând ce copilași frumoși
Vecina mea de bloc îmi face.

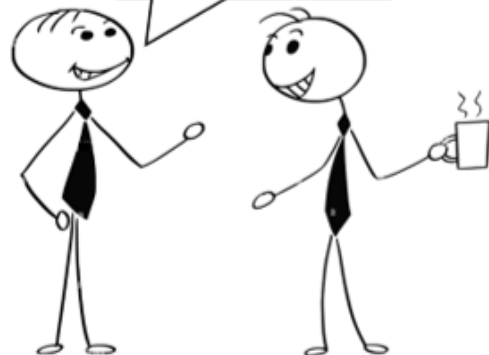
Păi la ce te-asteptai? Ai
vecinei seamănă cu ea,
iar ai noștri... cu tine!

PUTEREA REPUTAȚIEI LA BLOC

Firesc, bărbații intră-n transă,
Cu creșterea adrenalinei;
La reputația vecinei,
Nevasta n-are nici o șansă.

Or zice nevestele noastre că
e o aia, dar eu o văd ca pe
un lucrător social.

UMOR VASLUIAN

PRIETENIE ÎNTRE SUBALTERN ȘI ȘEF

Ești om ales, deosebit,
Dreptate ai să te înfoi.
De subalterni ești mult „iubit”...
Dar fie vorba între noi...

În lupta vieții niciodată
N-ai dat o clipă înapoi,
„Învins-ai” net de orice dată,
Dar fie vorba între noi...

Ai ochii limpezi, liniștiți,
Obraji catifelati și moi,
Faci parte dintre „fericiți”,
Dar fie vorba între noi...

De pe tarla nici zi, nici noapte,
Nu iei cu tine-un păpușoi,
De „teamă” să nu-ți iasă șoapte,
Dar fie vorba între noi...

La muncă dacă absentează
Un subaltern faci tărațoi,
Tu de-absentezi puțin contează,
Dar fie vorba între noi...

La omul care se trudește
Îi vezi în ochi orice gunoi.
Tu n-ai așa ceva „firește”,
Dar fie vorba între noi...

În orice faci, unde te duci,
Ești omul ce încurcă ploi.
Cu toate acestea te „descurci”,
Dar fie vorba între noi...

De la chefuri matinale
Pleci umflat ca un cimpoi,
Merg și banii dumitale,
Dar fie vorba între noi...

Pe cei care-ți apar în cale,
Îi crezi trufași, îi crezi ciocoi
Pe „demnitatea” vieții tale,
Dar fie vorba între noi...

Un liber iei, pe altu-lași
Și-l faci la munte sau zăvoi
Cum fac oamenii „fruntași”,
Dar fie vorba între noi...

Ești om de toată „omenia”,
Dar nimeni nu te vrea altoi
Chiar de ridică pălăria,
Dar fie vorba între noi...

Și-acuma să ți-o spun pe șleau,
Fiind prieteni amândoi,
Un șef ca tine nu mai vreau,
Dar fie vorba între noi...

ȘEFULUI MEU

Se ține scai de mine șeful
Să-mi facă zile-ntunecate.
Eu îi dejoc cu artă cheful,
Că nu mă doare nici în spate.

De-mi iese-n față-ntâmplător,
Se-ntoarce brusc mișcând din
coate,
Se crede-atotstăpânitor,
Dar nu mă doare nici în spate.

Ieri am lipsit la adunarea
Programată pe-nserate.
Azi, am primit în scris mustrarea,
Dar nu mă doare nici în spate.

La iarbă verde cu amicii
Se vede mare zeitate,
Curg băuturile și micii,
Dar nu mă doare nici în spate.

Vrea să mă scoată necinstit
Și alte gânduri îl străbate.
Eu sunt ca el mai pregătit
Și nu mă doare nici în spate.

Cu mintea lui întunecată,
O fi crezând de mine, poate,
Că funcția i-o vreau furată.
S-o țină el cu sănătate!
Eu nu sunt cutră cu păcate
Și nu mă doare nici în spate.

Ioan Hodaș

ASALTUL PARONIMELOR

Meniu de sărbători

Ca orice gospodină... modernă, am accesat mai multe blocuri (**bloguri**) culinare, pentru a găsi cele mai deosebite rețete culinare, să-mi impresionez familia și mai ales soțul.

Am selectat câteva, sper să înțelegeți despre ce e vorba. Din neatenție, am omis litere sau am adăugat.

Iată lista cu alese ducate (**bucate**), ce v-o propun și dumneavoastră, și sunt convinsă că-mi veți mulțumi pentru efortul depus:

- ✓ Ciorbă de bursă (**burtă**) de vată (**vacă**) tânără
- ✓ Nasol (**rasol**) de pete (**pește**) de apă dulce, confundat (**cufundat**) în usturoi
- ✓ Ceață (**ceafă**) de porc slav (**slab**)
- ✓ Mocăniță (**tocăniță**) de miel, cam de 10 kg, cu sos de trupe (**trufe**) negre
- ✓ Rază (**rață**) pe varză pălită (**călită**) în ulei
- ✓ Paște (**paste**) cu soț (**sos**) Bolognes, Barilla sau

Basilico, la alegere, oricum să fie cremos.

- ✓ Salată cu rinichi (**ridichi**) roșii și mari, cozi de ceață (**ceapă**) verde, spanac, castraveți, ulei etc. Se poate adăuga și puțin somn (**somon**) afumat, neapărat de Atlantic, dă culoare fiind roz sau portocaliu. O salată delicioasă cu avocado și porumb e salata de draci (**raci**), dar sunt mai greu de găsit, de aceea pot fi înlocuiți cu creveți.
- ✓ Nu poate lipsi o mămliguță din făină glisată (**grışată**).
- ✓ Din categoria Dulciuri, am selectat: Cramă (**cremă**) de mahăr (**zahăr**) ars și plătite (**clătite**) umplute cu crimă (**cremă**) Dubai, e la modă.

După toate astea merge și o Trasă (**Grașă**) de Cotnari, înnoită (**îndoită**) cu apă minerală, după gust. Și nu poate lipsi și o puică (**țuică**) veche, moldovenească, de 50 de grade, ținută musai într-un butoi de dud.

Cine mănâncă prea mult, ca nu cumva să-i vină rău, bea un ceai de izbă (**izmă**) creață, apoi se conectează la mătură (**natură**), într-un par (**parc**) cu flori.

Sărbători cu sănătate și bucurii!

Silvia Hodaș, Vaslui

DIN BAIJA-MARE CU DRAG ȘI UMOR

OBLIGAȚII PATERNALE

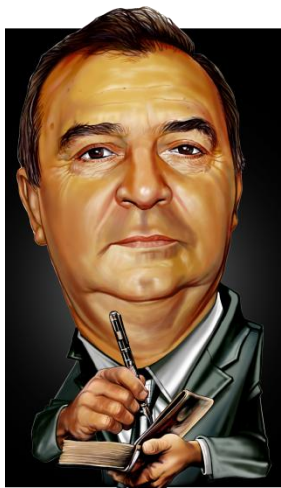
Astea-s vremuri democratice,
Implicarea-i cu grea plată;
Ai s-achiți plăcerea-n rate,
Când burlac ai ajuns... tată!

PREȚUL TĂCERII

Pensionar, fost demnitar,
E scuti de-orice factură
Și există scump, un "dar":
S-aibă lacătul pe gură.

Viorica Găinariu-Tazlău, Baia -Mare

MORMĂIELILE SAVUROASE ALE LUI MOȘ MARTIN

EFECT

Vin de Otonel,
Salbă de rubine...
Tu îl bei pe el?
El te bea pe tine!!!

NEPĂSARE

Când se duce-n deal la fân,
Cu drăguța dumnealui,
Stă cu mâinile în sân,
Însă... nu în sânul lui!

IDILĂ

Gura-i mică și plăpândă,
Pe urechea-mi fremătândă,
Dinadins și-o reazămă:
- Hai... sponsorizează-mă!

DOSAR DE INVENȚIE

Prin definiție, de bază,
Să iei că șeful nu semnează;
Devine binevoitor
Doar dacă-l iei... coautor!

MĂRTURISIRE DE LOGODNĂ

O privire de la fată
Mă îmbată,
Maică-sa, când mă privește,
Mă trezește!

SFAT PENTRU OMENIRE

Rousseau ne-a dat o-nvățătură
(Și pot să jur că nu e rea!)
"Să ne întoarcem la natură..."
De va mai fi ceva de ea!

SACRIFICIUL UNUI ARTIST

La o masă, cu amicii
De condei și de penel,
Ai sacrificat... un miel.
Arta cere sacrificii!

FEMEIA

Un parfum de flori de tei,
Vis de muguri de cireși,
Dar când intri-n gura ei...
Nu mai ieși!

LA RESTAURANT

Adevăru-n murfatlar,
Are matca lui curată.
Îl putem găsi (mai rar)
Și în... notele de plată!

PE LITORAL

Mai o bere, mai o baie,
Te mai ceartă salvamarii,
Te bronzezi și te jupoaie...
Soarele și... ospătarii!

INVESTIȚII

Pe autostrăzi penale
Taie, doar la zile mari,
Panglici inaugurale...
Fel de fel de panglicari.

LA MORMÂNTUL UNUI ȘEF

Șeful meu, cum știți prea bine,
Tot mereu țipa la mine,
Azi îl vizitez cu zel...
Să mai țip și eu la el!

Viorel Martin, București

MAI PLEACĂ ȘI UMORIȘTI...

În vara acestui an, cu puțin înainte de a împlini vârsta de 88 de ani, dragul nostru coleg și prieten, Prof. Univ. Dr. Ing. Dumitru Ivas, a plecată spre cenaclurile eterne. Om cu o formație intelectuală deosebită, cel care a pregătit generații de energeticieni, era și un om de spirit, cu o vasă culturală și umorul adecvat unei inteligențe superioare. A venit în mod firesc alături de colegii umoriști din Iași, unde ne-a încântat nu numai cu creațiile sale epigramatice, ci și cu mierea pe care ne-o aducea din prisaca proprie. Îi vom păstra neștersă amintirea!

Colegii ALPI-niști

AVANTAJUL IZOLĂRII

Dușmanii mei sunt norocoși
Că n-au contact cu mine:
Ar deveni toți oficioși
Aflând c-o duc chiar bine!

FILOZOFIE INCOMPLETĂ

Zis-au cei ai lui Socrate
Proștilor, să dăm dreptate,
Dar n-au spus de-i rău sau bine
Să te contrazici pe tine!

ÎNTREBARE NEROADĂ

Cum lumea e tot mai nebună,
Întreb pe deștepți ca să-mi spună:
Va fi sănătate mintală
O boală mai grea, socială?

STRATEGIE ELECTORALĂ

Cum putred e de interese,
Flămând, partidul, de ciolan
Azi și-a ales un nou slogan:
Cui chiar nu-i pasă... să nu-i pese!

ACTUALITATE ROMÂNEASCĂ

Nori negri sunt pe firmament
Și-aduc necazul permanent;
Clociți fiind în pandemie,
Se mută în economie.

CURIOZITATE

Când tehnica inteligentă,
Chiar peste tot va fi prezentă,
Se naște totuși o-ntrebare:
Avea-vor proștii căutare?

MOTIVAȚIE NOCTURNĂ

Întors târziu, la ceas de seară,
Explică soaței pe-ndelete:
Am scump-o altă secretară,
Iar astea noi sunt tare-ncete.

BETIV MISOGIN

El declară clar pe față
Că nu bea nicicând Fetească:
De femei, întreaga viață,
A-nvățat să se ferească.

UNUI CAPSOMAN

Sucit și încăpățânat,
Nu vrea să fie ajutat;
Deci cred că și la-nmormântare
Va merge pe-ale lui picioare!

MOTIVAȚIE BAHICĂ

Întors acasă etilat,
Explică rar incoerent:
Azi barmanul n-a fost atent
Și a turnat... mai concentrat!

NOI ȘI EUROPA

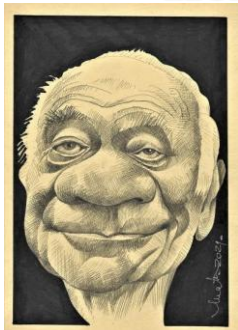
Europa-i peste noi
Până o să ne înmoaie,
Ca să poată mai apoi
Ușurel să ne juoaiie!

CONSTATARE

E clar că m-am maturizat,
Căci azi trei sferturi de Cotnari,
Nu-mi par, cam tot atât de mari
Ca-n vremea când m-am însurat.

Dumitru Ivas

ZBURDĂLNICII NONAGENARE

FILM HORROR

O frumoșică androidă
Curtează un isteț robot,
Iar el, ca virtuos pilot,
Vrea orice drum să îl deschidă.

Dar mintea care i-a creat
Azi îi conduce mai departe,
Cum nu o spune nici o carte,
În modu-acesta prea ciudat.

Căci manevrând în mod abil
Și cu principii mai savante,
Ar vrea s-apară și-un copil.

Sfidând așa dorința mummii,
Aceste încercări șocante
Vor duce la sfârșitul lumii.

DANDESCĂ

Aș vrea să fiu poet modern,
Uitând „Divina prozodie”,
Când, prins de-o dulce erezie,
Clipesc o clipă spre Infern.

Demersul este meritotiu,
Când îmi ascut cu grijă pana
Și mă așez, oprindu-mi goana,
Pe-o strapontină-n Purgatoriu.

Dar știu că nu-i decât un vis,
Ce-ar duce către infinit
Și-ar nimeri în Paradis.

Dar nu rămân în contemplare
Căci viitoru-i fruct oprit,
Iar eu rămân în așteptare...

MATEMATICIENII EPIGRAMIȘTI

Ar merita, o știu chiar toți, ovații,
Căci au intrat rapid în vechi redate;
Umorul lor constând în ecuații.
Având drept poante, mari necunoscute.

POVESTE DE IARNĂ (dactilic)

Fulgii în zbor
Trec lângă brad,
Care-i în vad
Spre viitor.

Vântul nomad
Sufală ușor
Când în decor
Stelele cad.

Și o urare
De sărbătoare:
De vă iubiți

Vă încălziți,
Prin fantezie
Și poezie.

ZILELE IUBIRII

Domnișoara Valentina
S-a îndrăgostit de Val
Și a dus-o la un bal,
Căci promise-atunci chenzina.

El sosise cu un cal,
Importat recent din China;
I-a servit îndată cina
Un robot sentimental.

Astfel, fără de efort,
Dumnealor au celebrat
Sărbătoarea de import.

Dar, prin vrerea unor fete,
A mai fost un invitat:
Cavalerul Dragobete!

Eugen Deutsch

Terapie revoluționară, neinvazivă

Absolut nedrept! Și pentru meseria de vopsitor îți trebuie școală!

*Grup de tinere fete în
drum spre Eurovizion*